XII. évfolyam, 5. szám
1956 február 2.
Ára 70 fillér

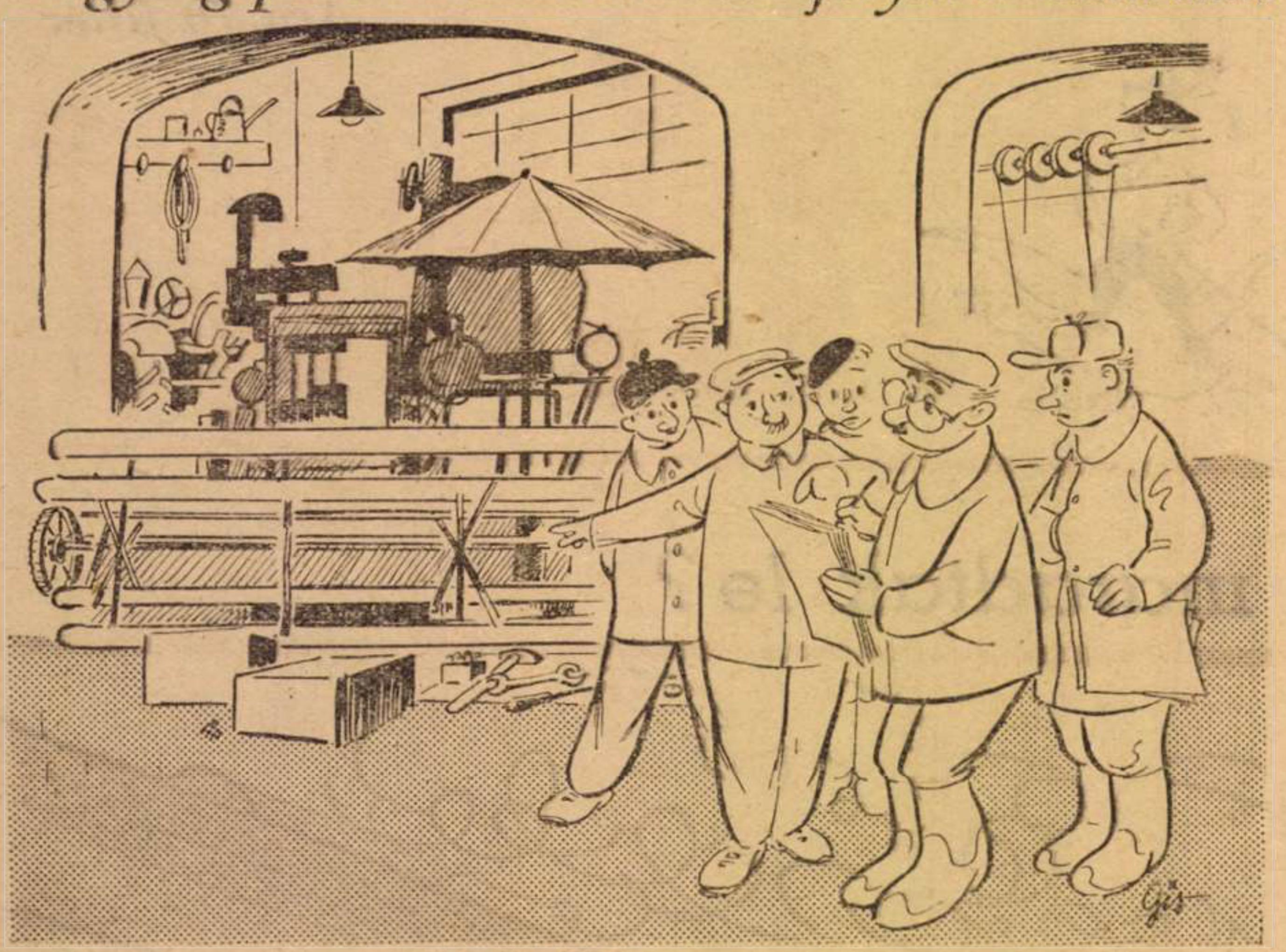
Ludas Matyi

Hányan maradtak le?

Megfejtés a 2. oldalon.

Egyes gépállomásokon lassan folyik a leltározás

— Egy kombájn!
— Biztos, hogy egy? Számoljon utána!

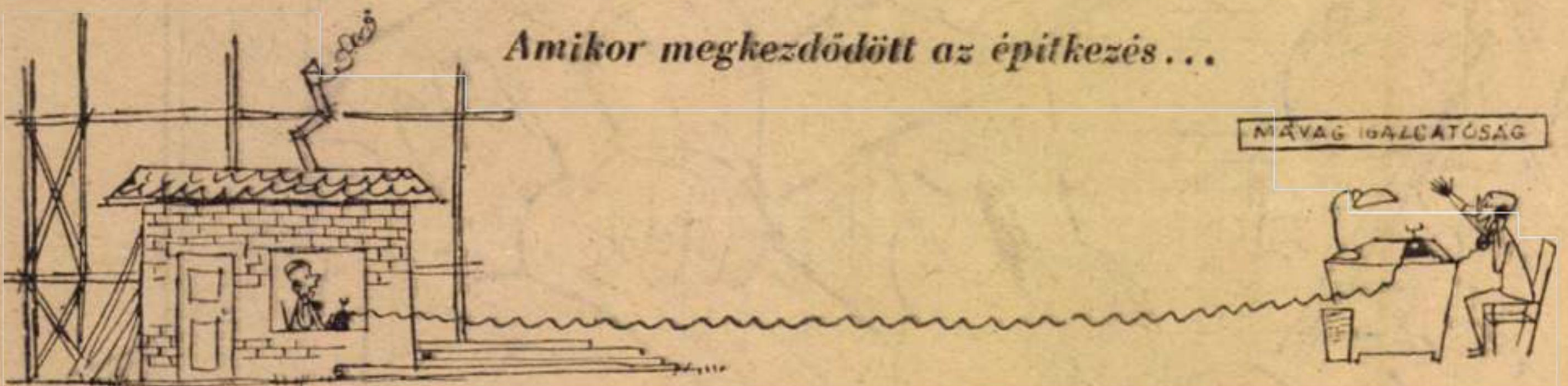
KAZINCBARCIKAI képeskönyv

Néprajzi kutatásunk eredménye

Kazincbarcikai népviselet (sár ellen).

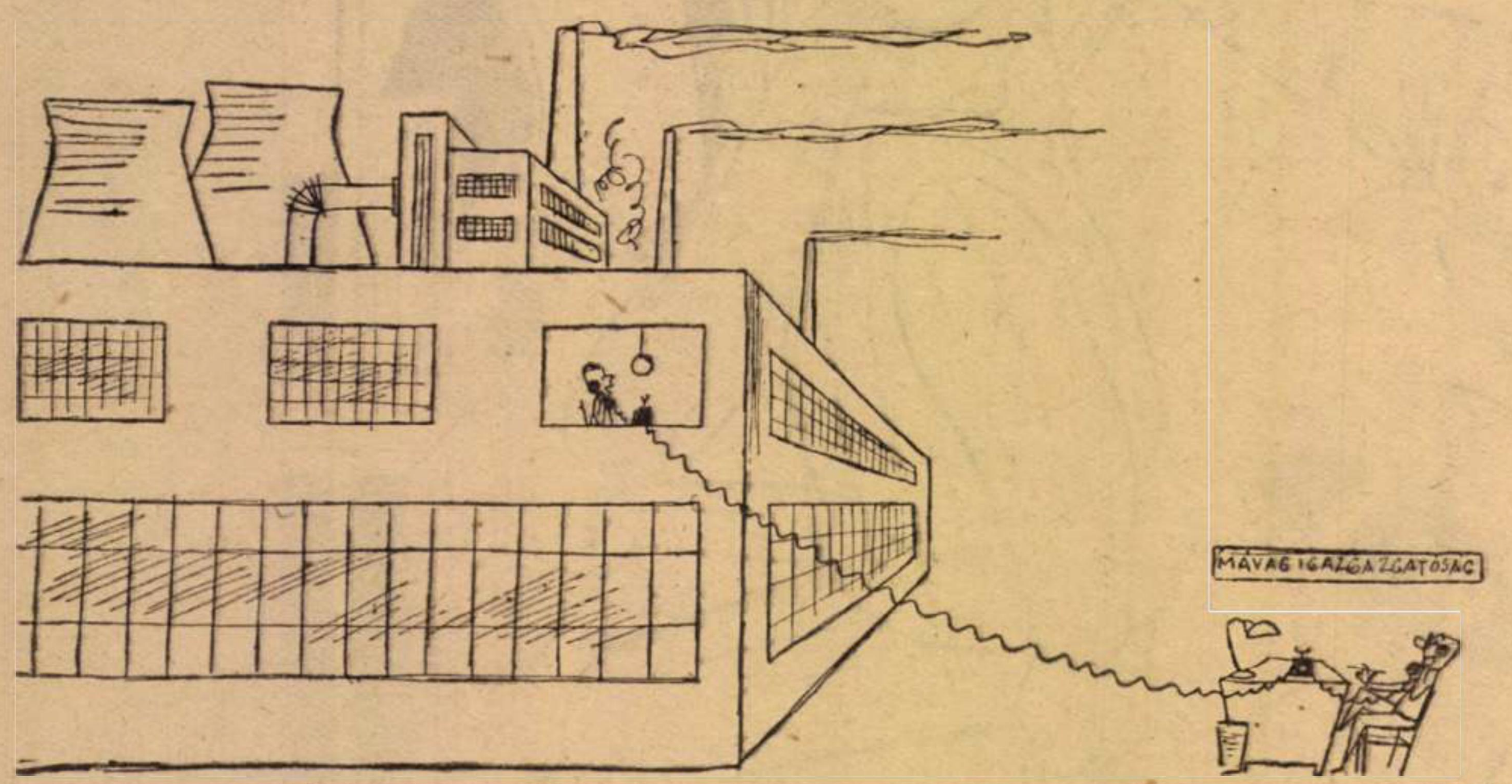
Amikor megkezdődött az építkezés…

— Volna egy tízmillió forintos megrendelésünk!

— Vállaljuk!

…és ma!

— Volna egy ezerforintos megrendelésünk…

— Azt sajnos csak felsőbb engedéllyel vállalhatjuk!

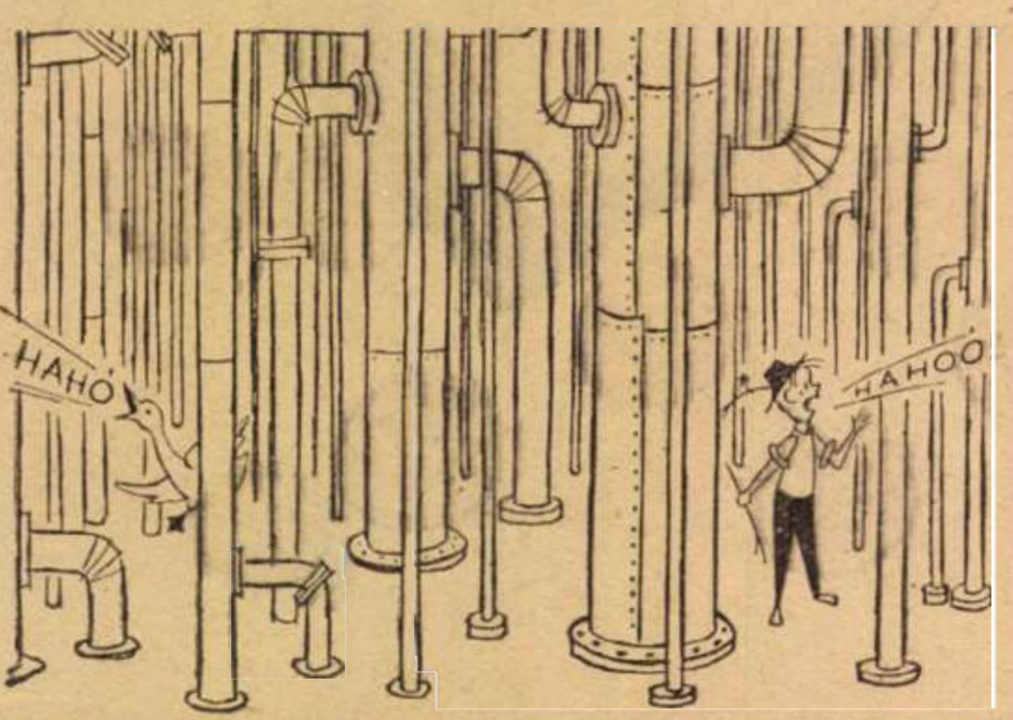
Sajátos szempont

A kazincbarcikai tanács minden nagyobb ügy elintézését a vegyi-kombinát vezetőségétől várja.

— Mondd fiam, nem volna egyszerűbb a saját lábadon járni?
— Egyszerűbb volna, de nem lenne ilyen kényelmes!

Iránytű nélkül a szintézis-üzem udvarán

Hányan maradtak le?

Megfejtés: hatan. Három utas a vonatról és három bányász a tervteljesítésről.

A kesztyűm

Na, tessék, most rohanhatok vissza az áruház büffébe, mert az ember nem jöhet el otthonról anélkül, hogy egy félórás beszédet nem kellene végighallgatnia, mielőtt elindul, hogy így édes fiam, jól öltözz fel, meg úgy édes fiam, nehogy megfázz nekünk, aztán az ember persze felszed magára minden kacatot, s később nem győz visszarohanni az áruházba, mert otifelejtette a kesztyűjét. Nem mintha attól kellene félni, hogy a kesztyű esetleg elvész, mert sajnos, meglesz, már itt is vagyok az asztalnál, ezen az oldalon ittam a feketét, igen, a kesztyűt pedig ide tettem jobbra magam mellé, most szépen felkapom, aztán — uccu, kopasz… hm…

Várjunk egy pillanatra… Menjünk szépen sorba, ahogy történt. Mert úgye, először is kértem azt a feketét, sssss, aztán vissza ide az asztalhoz, két kockacukor, kavarás elgondolkozva, szájmegégetés, káromkodás nem, mert mellettem egy nő balról, kesztyű jobbról, én középen, fekete hűl, ivás, elég gyenge, pohár le, én el, marad nő balról, kesztyű jobbról…

Mi ez a kalapálás itt a mellemben? Persze, nagyon rohantam, nem kellett volna úgy rohanni, a kesztyű úgyis meglesz, gyerünk szépen újra oda a pulthoz, igen, így fordultam meg, erre indultam, emellett az asztal mellett egy öreg szakállas bácsi állt, vagy egy nyolc év körüli kislány, már nem emlékszem pontosan, de nem is fontos, mert én továbbmentem, igen, aztán ennél az asztalnál megálltam, egy nő balról, kesztyű jobbról, én középen, kavarás elgondolkozva, igen, igen, ez az asztal volt, jól emlékeztem, hála Isten, csakhogy megtaláltam… Azaz, hogy…

…Pedig ez az asztal volt, egészen biztos!…

…Megvan! Hogy ez eddig nem jutott eszembe! Persze, itt van a földön, itt az asztal alatt, lesodorták, vagy talán még magam sodortam le, amikor elindultam és most a kesztyű a földön hever, csak le kell hajolni érte, hehehe… Mindjárt jobb kedve van az embernek, csak tudnám, miért remeg úgy a lábam… Talán ideges vagyok. Pedig nem érdemes, hiszen a kesztyű úgyis meglesz. A kesztyű nem vész el, csak átalakul! Ki is mondta ezt?

Egyébként mondom, nem kell idegeskedni, már látom, jön is erre egy szürkeruhás egyén: appardon, uram, nem ön veszitette el ezt a kesztyűt, már egy órája keresem, óh, köszönöm, miért fáradt annyit, emiatt a vacak miatt, igazán, nagyon…

Áh! Ez csak olyan mese és most már hozzá kell fogni módszeresen, mert a módszeresség a hajtóereje mindennek, ezt már megint valaki mondta, mindenki mondott már valamit, csak még én nem, de ma este, ma este édesem, meg kell mondanom, hogy ne nézzetek engem hülyének, ne öltöztessetek úgy, mint egy hatéves gyereket, mert olyan mérges leszek, mint ma, amikor melegem volt és a kesztyűt dühömben belevágtam a velem szembejövő első kanálisba, mert van annyi eszem magamtól is, hogyha hideg van, felveszem azt a kesztyűt, ha meleg van, leveszem azt a kesztyűt és ha egyik sincs, akkor is tudom, mit kell csinálni és ha nem tetszik, el is válhatunk, mert én ezt tovább…

Azért a másik oldalon még meg kellene nézni, mert ha úgye, leesik az a kesztyű, arrébb is rúghatják és ha arrébb rúgták, akkor, akkor, hallja, rugdossa az úr a saját kalapját, ne a más kesztyűjét, no nézd, még neki áll feljebb, mikor nekem itten a kesztyűm csupa por lett, majd mindjárt hívom a rendőrt, maga lótolvaj!…

Egyébként a megafon úgyis rögtön megszólal, hogy egy kesztyű találtatott és kérik a becsületes tulajdonost, szíveskedjék az irodába fáradni, de ha nem, akkor is van még egy eshetőség, hogy bocsánat, igazgató kartárs, nem jött be ide egy kesztyű, nem akármilyen kesztyű, hanem egy olyan szép kis kesztyű, amilyent én hordok, amikor megvan, kombinált kesztyű, belül bőr, kívül pedig nem bőr, köszönöm, ezt az, elnézést, hogy feltartottam…

Az embereket kell figyelni, az emberiséget, aki ellopta, a fene egye meg a pofájukat, hé, álljanak csak meg, álljon meg, maga, maga börtöntöltelék, hová viszi a kesztyűmet, rendőr, rendőr, nézze, két sárgarépa között itt a kosárban, itt a kesztyűm, ez az én keserves kesztyűm, ne hazudjon bele, a rendőr elvtársnak a pofájába, maga parázna eunuch, ismerlek már, régóta figyellek, most is csak azt vártam, mikor akarsz meglógni, de most meg vagy, vedd csak le a lábadról azt a kesztyűt, te molekula, te, te, te…

…te…te…tessék?… Persze, záróra van, hogyne tudnám, csakúgy nézelődtem, hogy… van-e kályhacső… vagy valami más kredencféle, mert sok a savam és mindig kell rágni valamit…

…Mit bámultok? Mit bámultok? Miért nem néztek ki a kocsi ablakán? Persze, látjátok rajtam, hogy én most hazamegyek és felnégyelem a kedves feleségemet, aki nem akarja elhinni, hogy nincs hideg, vagy… vagy azt hiszitek, hogy fázik a kezem? Pedig hát hogy fázna, hiszen ha hideg lenne is, még mindig zsebrevághatja az ember azt a kezet, így, bele a zsebbe… Bele a… Mi az… Mi a fene? …Ja… igen… hát…, az izém… a… kesztyűm van itten, látjátok, itt hordom a zsebemben, ha akarom, fel is húzhatom, így… mert ugyan nincs hideg, nincs hideg, de azért ilyenkor már jólesik az emberen a meleg holmi.

Kékvölgyi Vilmos

Az új Führer-jelölt

Poujade, a francia újfasiszta párt vezetője: Csak az a vég… csak azt tudnám feledni!

Külföldi Szemle

Eb-sláger

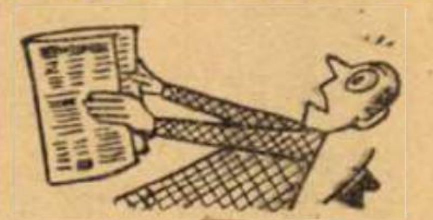
Dániában egy Carl Weismann nevű állatzenei szakember érdekes hanglemezt hozott forgalomba. A népszerű kórusművek között is feltűnésre tarthat számot ez a lemez, amely egy ebkvartett zenei mutatványát rögzíti barázdákba, Weismann külön-külön ugattatta lemezre a kutyákat, majd az öt hanglemezből alkotta meg a hatodikat, amely nemcsak lendületével, hanem összhangzatával tűnik ki. A „Le Figaro" jelentése szerint a hanglemeznek különösen Amerikában van nagy sikere, s már több mint 500 ezer darabot adtak el belőle. Néhány helyen már ki is fogyott a lemez, a csalódott vásárló kénytelen Beethoven- s más lemezekre fanyalodni.

Kézfogás elmulasztása által elkövetett sértés

Franciaországban a kézfogás nemzeti intézmény. Mindenki mindenkivel kezet ráz. Mivel — az „Associated Press" jelentése szerint — egy dijoni polgár egy összejövetelen elmulasztott kezet fogni a prefektussal, az utóbbi a bírósághoz fordult panaszával. A bíróság 10 000 frankra ítélte a sértőt, az ítélet végrehajtását azonban bizonytalan időre felfüggesztette. Az elítéltnek csak akkor kell megfizetnie a büntetést, ha visszaeső bűnösnek mutatkozik.

Ez aztán a derűlátás!

A „Luton News" az angliai Luton városnak helyi újságja. Egy napon a lap szerkesztői úgy érezték, hogy valamit tenni kell a nukleáris pánik elkerülése érdekében, meg kell nyugtatni Luton népét. Másnap a következő vastag cím volt olvasható az újságban: *„Hidrogénbomba-támadás Luton ellen — teljesen valószínűtlen!"* A cikkben pedig kifejtették, hogy mivel Luton kis város, fölösleges hidrogénbombát pazarolni elpusztítására, egy atombomba teljesen elegendő.

Megindult a skót gilisztakivitel

Mint nagy jelentőségű kereskedelmi ügyhöz illik, egy amerikai cég, amely horgászáshoz szükséges gilisztákkal látja el a piacot, az aberdeeni Kereskedelmi Kamarához fordult megrendelésével. Az amerikai cég, amely különben az Ohio-állambeli Hamiltonban székel, 25 000 000 gilisztát óhajt vásárolni Skóciában. A megrendelés érthető élénkséget okozott aberdeeni gilisztaforgalmi körökben. A gilisztagyűjtés elsősorban golfpályákon történik, ahol esti világítás mellett könnyűszerrel gyűjthetik a földi gilisztákat. Az amerikai cég megszabta a giliszták nagyságát is, 25 centiméternél nem szükséges hosszabbaknak lenn ök, de 20 centiméternél rövidebbek nem lehetnek. Skót sportkörökben különben a golfsport fejlődését féltik az amerikai ajánlattól. Ismerve a skótok hagyományos anyagi életrevalóságát, feltehető, hogy a versenyzők golfozás helyett gilisztákra vadásznak.

Az adófizetők és a hastánc

Arthur Lewis, angol munkáspárti képviselő tiltakozott Eden miniszterelnöknél egy karácsonyi ünnepség miatt, amelyet postai dolgozók tartottak egy kormányhivatali épületben. Az ünnepségen egy Shirley Crawford nevű fiatal táncosnő hastáncot lejtett, s minden ruházata ezüst festék volt. A képviselő a sajtó számára a következőket mondta:

— *Nem vagyok álszemérmes, s nem irigylem a postásoktól a szórakozást. De nem kormányhivatali épületben! Ez ugyanis azt a látszatot kelti, mintha a kormány helyeselné a hastáncot. Bizonyos vagyok benne, hogy az adófizetőknek más a véleményük!*

Egyelőre sem a miniszterelnök, sem az adófizetők nem nyilatkoztak a hastánc-ügyben.

Melyik üzem ismer magára?

— Kartársak figyelem! Minden munkát abbahagyni! Készítsék elő a beadott újításokat!

... és hozzálátnak ...

Túlzás, de előfordul

Öreg szaki: Igazgató elvtárs, ez már egy kicsit elévült, ne csináljunk valami újabbat?

Huszonnégy kos Ózdra utazott

Bármilyen hihetetlen az eset, amit elmesélek, hamisítatlan, igaz történet. Bárki utánanézhet Diósgyőrött, Ózdon, vagy a MÁV irattárában. Nemrég történt, hogy huszonnégy kos Diósgyőrből Ózdra utazott.

Senki sem vetheti szemére a huszonnégy diósgyőri kosnak ezt a kis utazgatást, hiszen nekik is joguk van világot látni, s különben sem önakaratukból utaztak: a Diósgyőri 34-es Mélyépítő Vállalat adta fel őket a vonatra teheráruként, hogy Ózdra érve, az ózdi mélyépítő kirendeltségnél munkába álljanak.

Mi dolga lehet holmi mélyépítésnél huszonnégy kosnak? Ugye, ez a kérdés mindnyájunkban felmerül az eset hallatára? De rögtön elcsitul a kérdés, mihelyt megtudjuk, hogy ezúttal nem jóféle csavartszarvú merinói, vagy finomgyapjas cigaja, netán kócos-szőrű racka-fajta birka himjéről van szó, hanem egész egyszerűen egy fontos építő-szerszámról: verő-kosról, amely vasbetoncölöpöket ver a földbe játszi könnyedséggel, s így építkezésnél a legfinomabb szőrű, a legcsavartabb szarvú druszájánál is többet ér.

Világos? Számunkra mindenesetre.

A MÁV számlázója bizonyára mélyen eltűnődött, amikor a szállítólevelet olvasta, hogy vajon milyen kos is lehet az a verő-kos? Lelki szemei előtt minden bizonnyal megjelent a hortobágyi róna, rajta a nyáj, s a nyáj élén a vezérkos, amint kolomppal a nyakában veri a taktust a vonuló birkáknak. Ez hát a verőkos! Ebből utazik huszonnégy darab Diósgyőrből Ózdra. Mint tréfás ötlet, átvillant rajta még, hogy a faltörő kos is kos, de már kiment a divatból. Jót mulatott, de aztán nem sokat töprengett tovább — sürgősen ki kellett számítania a tarifát.

Lám, kétfajta kos is eszébe jutott a mi számlázó emberünknek, miközben a verő-koson tünődött: a vezérkos és a faltörő kos. De az eszéről híres tavalyi kos fel sem ötlött benne, s így nem csoda, ha a szállítás költségei közé felszámolta a kosok itatási, etetési díját, az almot, az élelmet és az apaállatgondozót, amely a huszonnégy verő-kos szállítását némileg megdrágította.

A vezérkost látatlanban összetéveszteni a verő-kossal, nem olyan nagy hiba, bár az egyik állat, a másik meg szerszám. De hát a számlázó úgy látszik sem iparban, sem mezőgazdaságban nem volt képzett. Azonban átvenni, hazavinni, munkába fogni huszonnégy szerszámot és úgy fizetni értük, mintha huszonnégy állat érkezett volna a vonaton — ez már kicsit furcsább. De bármilyen furcsa, az ózdi mélyépítők szó nélkül kifizették a cölöpverő-kosok bőséges élelmezését, szakszerű gondozását ...

Vajon mennyibe került volna a szállítás, ha a MÁV számlázója véletlenül csillagászatilag képzett ember, s himbirka helyett a Kos csillagképre gondol, amely az állatövben szerepel, s a fuvardíjat huszonnégy csillagcsoport szállításáról, gondozásáról, fényesítéséről és karbantartásáról állítja ki? A tarifa akkor bizonyára az egekig emelkedik, csillagászati méreteket ölt.

Elgondolkoztató dolog.

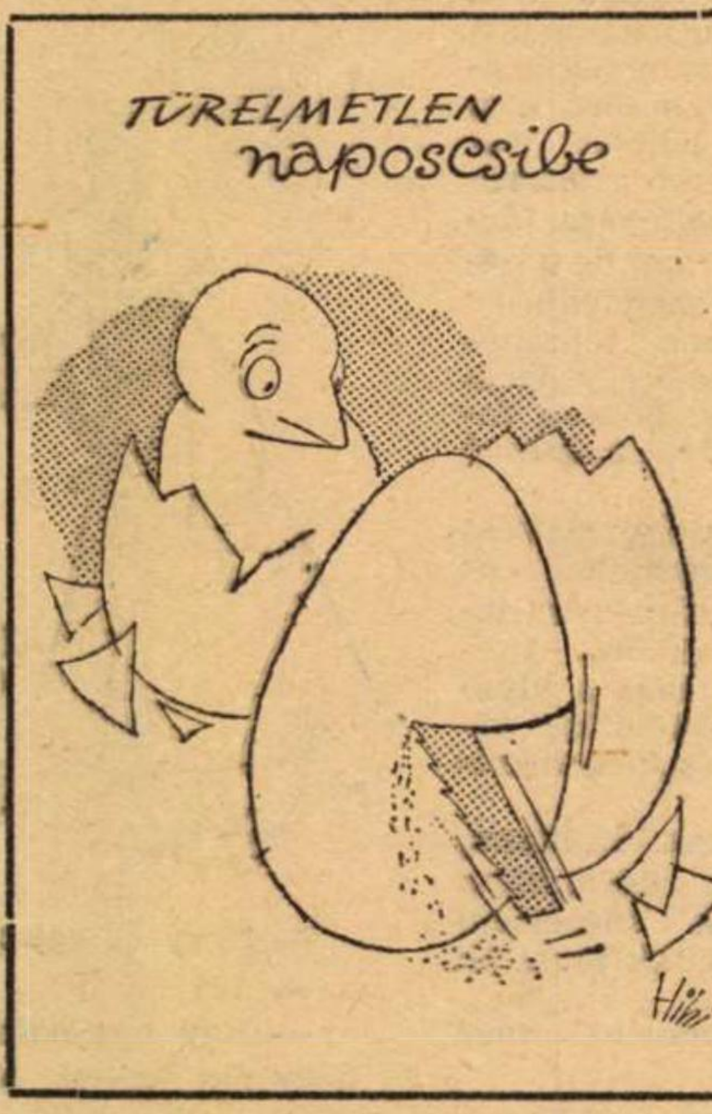
De sebaj! Az ózdi mélyépítők — ha kell — bizonyára ezt is kifizetik. Elgondolkozás nélkül.

ORSZÁGH GYÖRGY

Gyermekbánat

— Anyunak könnyű tíz évet letagadni a korából. De mit csináljak én, aki még csak kilenc éves vagyok!

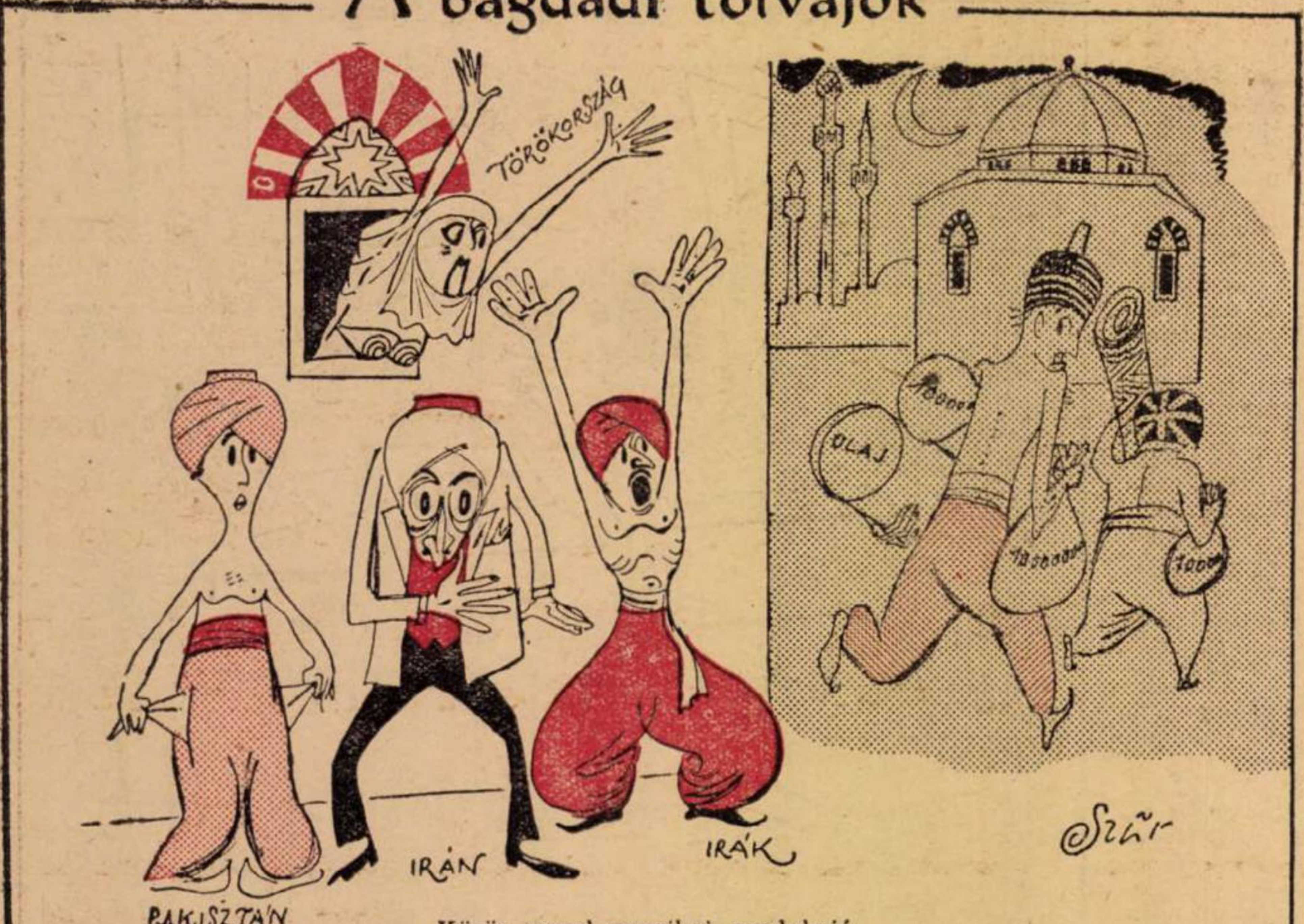

Reggeli vetélkedés...

Idő: félnyolc. Hely: iroda.
Három férfi bemegy oda;
Fogason a kabát, kalap.
Így kezdődik a munkanap.
Egyszerre csak szól az egyik:
(Hangján érzik, hogy dicsekszik),
— A napot és nem most kezdem!
Hajnalban már foltos mezben
Kikormoltam három csövet.
Az a legény, aki követ!
Szól a másik: — Hencegsz, ezért?!
Tanúm rá a sarki Tejért,
Hajamban volt még a pehely,
S kannámban már mérve a tej!
Másik boltban tanúm a pék,
Hogy köpenyét gombolta még,
Ott voltam én, olyan korán.
Ez a pláne, kedves komám!
— Kabát alatt pizsamában
A Közértben kiabáltam! —
Szól a férfi, a harmadik,
— Piacoztam reggel hatig.
Van is otthon máj és vese,
S olyan sülttök, mint a mese!...
Most: negyedik férfi jő be.
— Kicsit késtem, — szól előre —,
Mindennek a nőm az oka!
Folyton kapkod, ide, oda.
Kávémra is várnom kellett,
Sajnos, hideg kályha mellett.
Mosdóvizem se volt meleg.
Szörnyűk ezek a reggelek!
Három férfi összenevet
A negyedik férfi felett.
Összeszidják: — Te pipogya!
Őslény vagy te, vagy micsoda?
Idegen a házi munka?
Eredj, fiam, múzeumba!
Az a férfi csak a dicső
Ki megteszi, amit a nő!
Téged, komám, ehet a bú.
Hogy leszel így egyenjogú?!?

K. Tóth Lenke

A bagdadi tolvajok

Közös angol-amerikai produkció.

Egy hír – egy vicc

MOZART SZÜLETÉSÉNEK 200. ÉVFORDULÓJÁT ÜNNEPLIK

— Magyarországon is felfedeztek egy csomó Mozart-emléket.
— Hol?
— Néhány új táncslágerben.

GÓLYÁK ÉRKEZTEK ESZTERGOM KÖRNYÉKÉRE

— Mit szól a gólyákhoz?
— Ugyan kérem! Maga még hisz a gólyában?

GYÜMÖLCSÖT HOZOTT A NARANCSFA AZ ALKOTÁS UTCAI ÓVODÁBAN

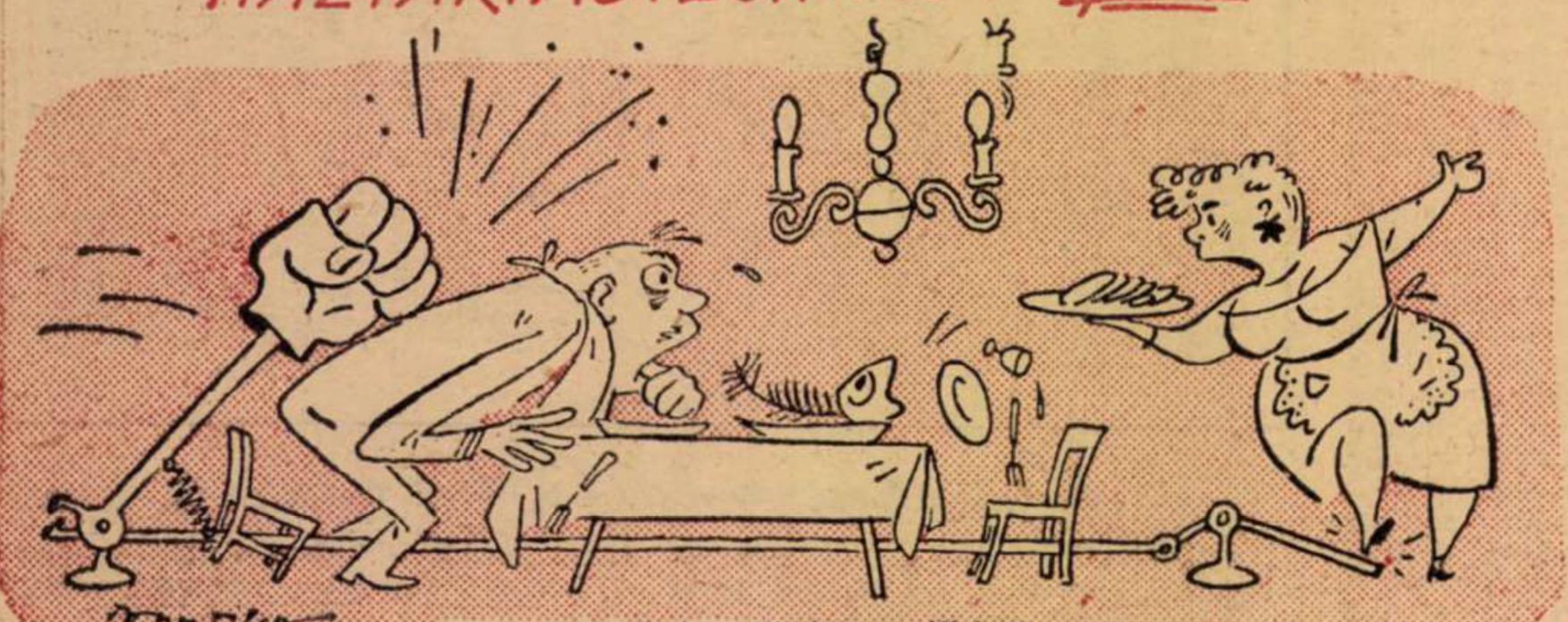
— Van narancs, eladó kartárs?
— Mit képzel, vevő kartárs, mi ez? Óvoda?

SZKITAKORI LELETEKET, EDÉNYT STB. TALÁLTAK ÁRTÁND-NAGYZOMLINPUSZTÁN

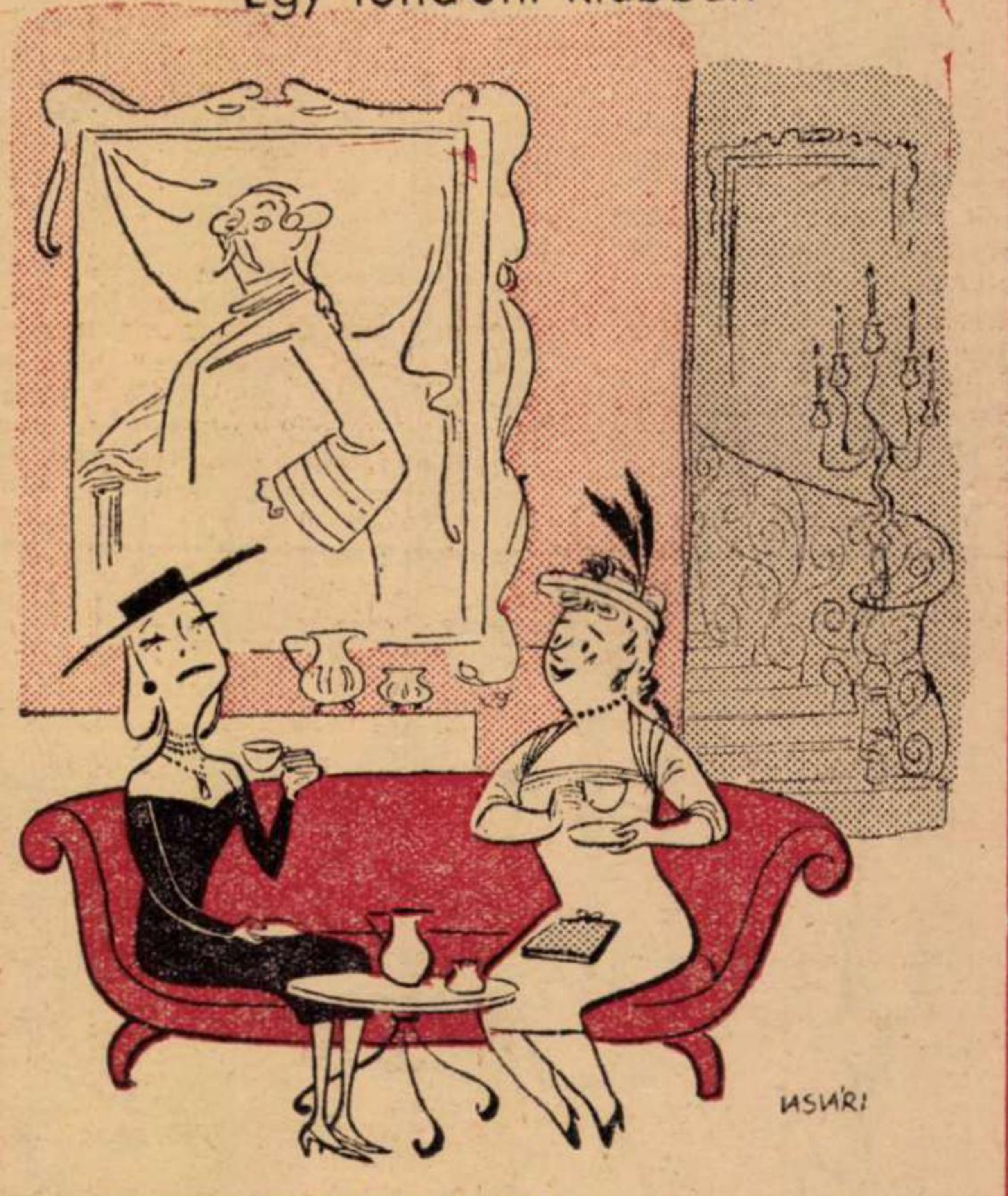
— Új edény kéne, apjuk!
— Menjek az edényboltba, vagy inkább ássunk?

A Ludas Matyi e heti HÁZTARTÁSTECHNIKAI újítása

— Lajos, vigyázz a szálkára!

Egy londoni klubban

— Nagyszerű ez a tea, darling!
— Sajnos jóformán csak ez maradt meg Ceylonból...

Szagok és illatok

Nemrégiben egy nagyon fontos és egy nagyon bonyolult ügyben fel kellett keresnem a Főhivatalt. Amikor megpillantottam a Főhivatal rozzant, de még mindig méltóságteljes épületét, azonnal éreztem a bableves szagát, amit az antipasszát, vagy micsoda fútt az orrom alá.

Belépve a hivatalba, megerősödött illatár ütötte meg az orromat; ez már nem is ütés volt, hanem rúgás, úgyhogy majdnem leszédültem a lépcsőről. A legmegalázóbb az volt, hogy nem tudtam visszaütni, mert az ellenfél láthatatlan volt.

— Ma biztos bableves van ebédre! — gondoltam magamban, aztán rájöttem, hogy ez a történelmi idők folyamán kialakult szag sok-sok bableves-főzés emlékeként szálldos az ódon folyosókon.

Sokáig kellett várnom, mert számosan voltak előttem. Unalmamban megpróbáltam felidézni magamban a kvárgli és a frissen lekaszált széna illatát, de egyik sem jutott az orromba. Nemsokára már én is bableves-szagú voltam.

Másfélóra múlva bejutottam az előadóhoz, aki szintén bableves-szagú volt, de miután már hosszabb ideje dolgozott a hivatalban, egy kicsit megsavanyodott. Kaptam tőle egy aláírást és egy bableves-szagú tanácsot, hogy menjek el még az Alhivatalba, ott is kapok egy aláírást. Gyorsan elhagytam az épületet, de a szag, mint egy pincsikutya jött utánam és időnként beleharapott az orromba.

Az Alhivatal káposztaszagú volt. Boldogan szimatoltam bele ebbe a parfőmbe. Később azonban már nem örültem ennyire. Ebben az épületben minden káposztaszagú volt: a muskátli az ablakban, a falak, az írógép és a gépírókisasszony. Szédelegve mentem végig a hosszú folyosókon és azt képzeltem, hogy egy kétlábon járó töltelék vagyok a káposztában és nem lepődtem volna meg, ha valaki hirtelen elém ugrik és azt kiáltja: Hamm! Bekaplak!

Később egyre sűrűbb lett a szag, valósággal úsztam benne, de állandóan attól rettegtem, hogy alámerülök és akkor mindennek vége. Az utolsó percben megtaláltam az illetékes kartársat, aki szép, nagydarab, pörköltszagú ember volt, ami engem módfelett meglepett. Lelkesen és mohón körülszagoltam, nagyokat vakkantva örömömben. Végül aztán kiderült, hogyan került a pörkölt a káposztába. Az illetőt ugyanis éppen aznap helyezték át egy másik vállalattól jog- és szagfolytonossággal.

Innen még a Segédhivatalba is el kellett zarándokolnom. A Segédhivatal paradicsomszagú volt, a szag már az előcsarnokban tárt karokkal fogadott, aztán feltámogatott a lépcsőn. Olyan sűrű volt, hogy nyugodtan rá lehetett támaszkodni. Az emeleten aztán rábízott egy másik szagtársára. Idegesen pipára gyújtottam, de a dohány is paradicsomszagú volt.

Kétségbeesetten azon töprengtem, vajon partiképes-e egy paradicsomszagú férfi és, hogyan fogom megmagyarázni ezt az átható illatot Jucikának.

Szerencsémre az utolsó aláírást pillanatok alatt megkaptam és aztán usgyi ki az utcára, friss levegőt szívni, szellőzködni. Délután megvártam Jucikát a hivatala előtt. Pontosan félötkor kijött. Elébe mentem és megcsókoltam.

Abban a pillanatban rájöttem, hogy nem vagyunk egymásnak valók, sosem fogjuk megérteni egymást, mert a lelkünk távol áll egymástól.

Ugyanis a sárgaborsónak még a szagát is utálom.

Mikes György

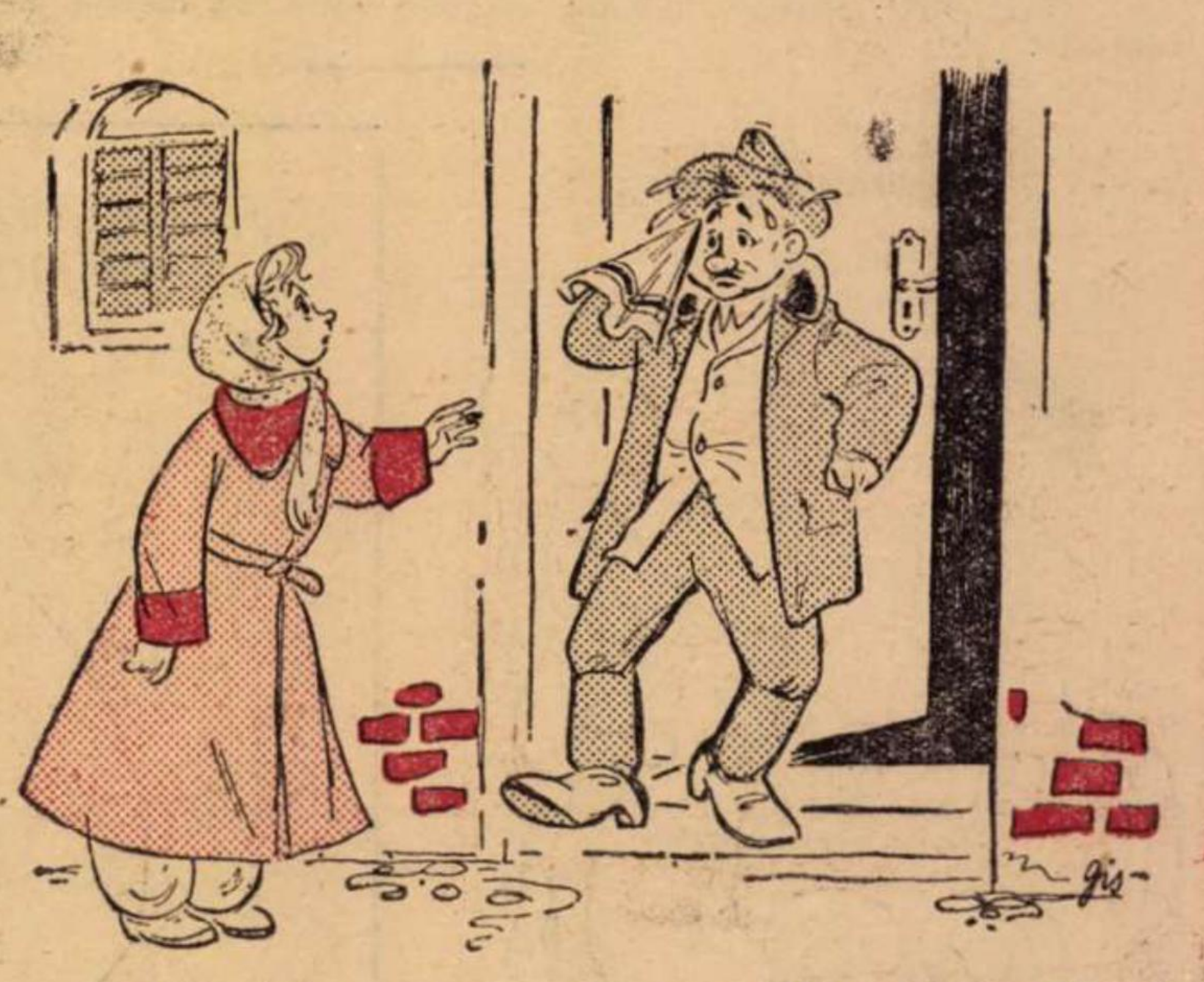
Női dolgok

— Ne csinálj semmit Ágika, összegyűrőd a ruhád!

(Vasvári Anna rajza.)

Ahol idegenkednek az új belépőktől

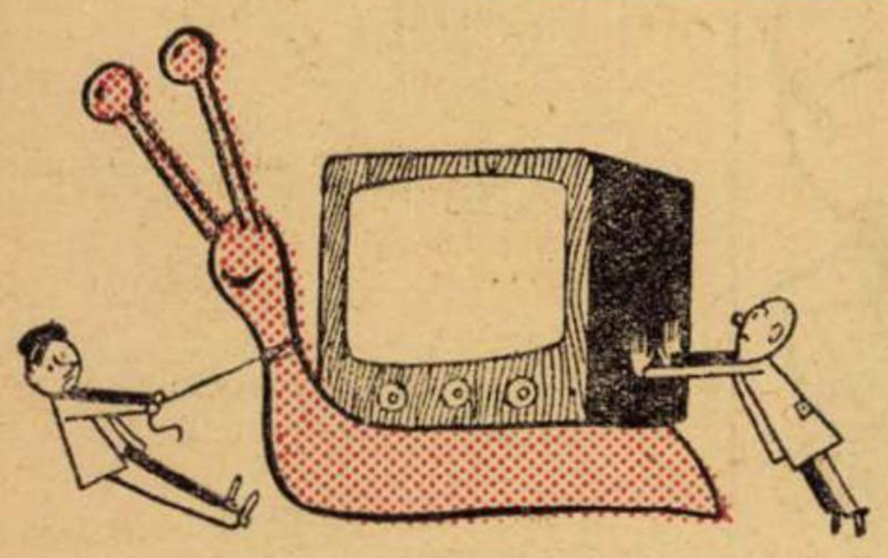

— Négy és egy negyedóra hosszat agitáltam Kovács Pétert!
— ???
— Egy negyedóra alatt rábírtam, hogy lépjen be a téeszbe, de négy óra kellett, amíg megagitáltam, hogy ne a mienkbe, hanem a másikba lépjen...

KASSO–Vajda:

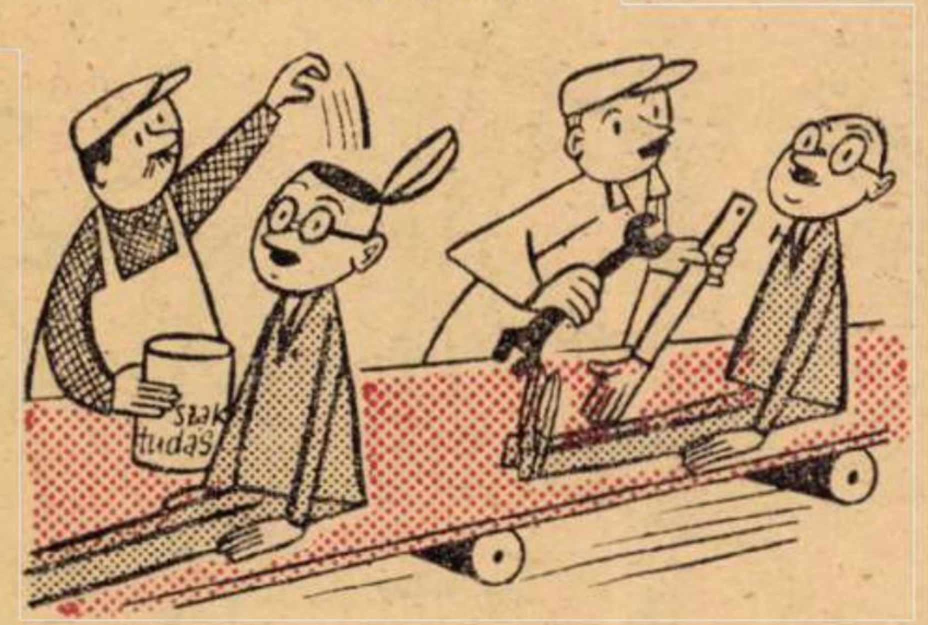
TELE oldal a TELEVÍZIÓRÓL

Sokan azt mondják...

a televízió nálunk csigalassúsággal halad előre.

... de gondoljanak arra,

hogy többi között televíziós szakembereket nem lehet futószalagon előállítani

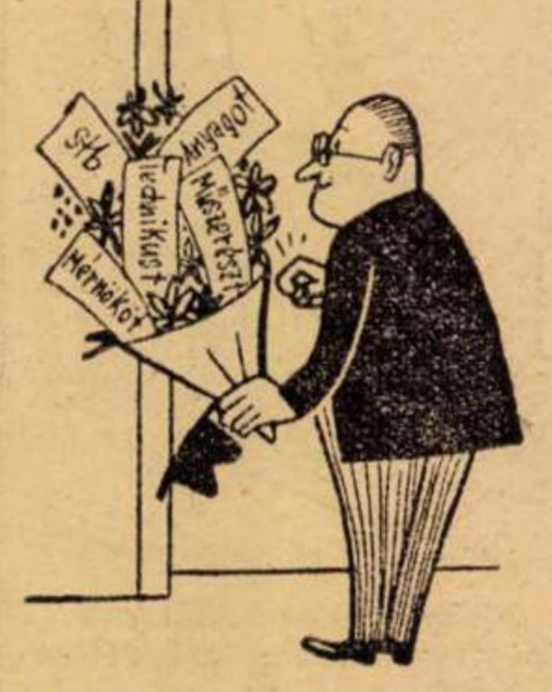
Gyerekkoromban, harminc esztendővel ezelőtt, pontosan emlékszem, ezt magyarázták nekem: „Képzelj el egy óriási kutyát, amelyik Budapesttől Debrecenig ér. Ha Pesten rálépnek a farkára, akkor Debrecenben hallani a hangját. Ez a telefon. Ugyanez kutya nélkül a rádió."

Ma, harminc év elteltével hozzátehetjük: „Ha a hiányzó kutyát nemcsak hallom, de látom is, ez a televízió."

Ezután a nem egészen pontos műszaki leírás után, hadd áruljuk el: jártunk a Magyar Televízió Vállalatnál, az Orion-gyárban, Révai Dezső elvtársnál, akihez az eljövendő televízió műsora tartozik, beszéltünk szakembernél szakemberebb szakemberekkel, láttunk televíziós adást, szovjet, német, amerikai és magyar készüléket, telerakodtunk elektronnal, fluoreszkálással, molekulákkal, megaciklussal, rezgésszámmal és más szakkifejezésekkel többen elmagyarázták, hogy a televíziós adás roppant egyszerű, az elektronok a képcső fluoreszcens ernyőjére áramlanak, amire az sugározni kezd és megjelenik a kép.

Végiglapoztuk a Magyar Televízió Vállalatnál Tóth Jenő kétezerszavas televíziós szótárát is, ebből megtanultuk többi között, hogy a „letapogatás" nem azt jelenti, amire mi gondolunk, hanem azt, hogy a televíziós adóállomáson a különleges fénysugár végigtapogatja az előtte álló tárgyat, vagy filmet, felbontja 625 sorra és így kerül a vevőkészülék ernyőjére. (Azt is megtudtuk, hogy ez a fénysugár roppant aktív, egy másodperc alatt négymillió pontot „tapogat" le.)

A televíziós vállalat igazgatója

Hódos Rezső igazgató régóta nős, mégis mint kérő kopogtat a vezérigazgató ajtaján

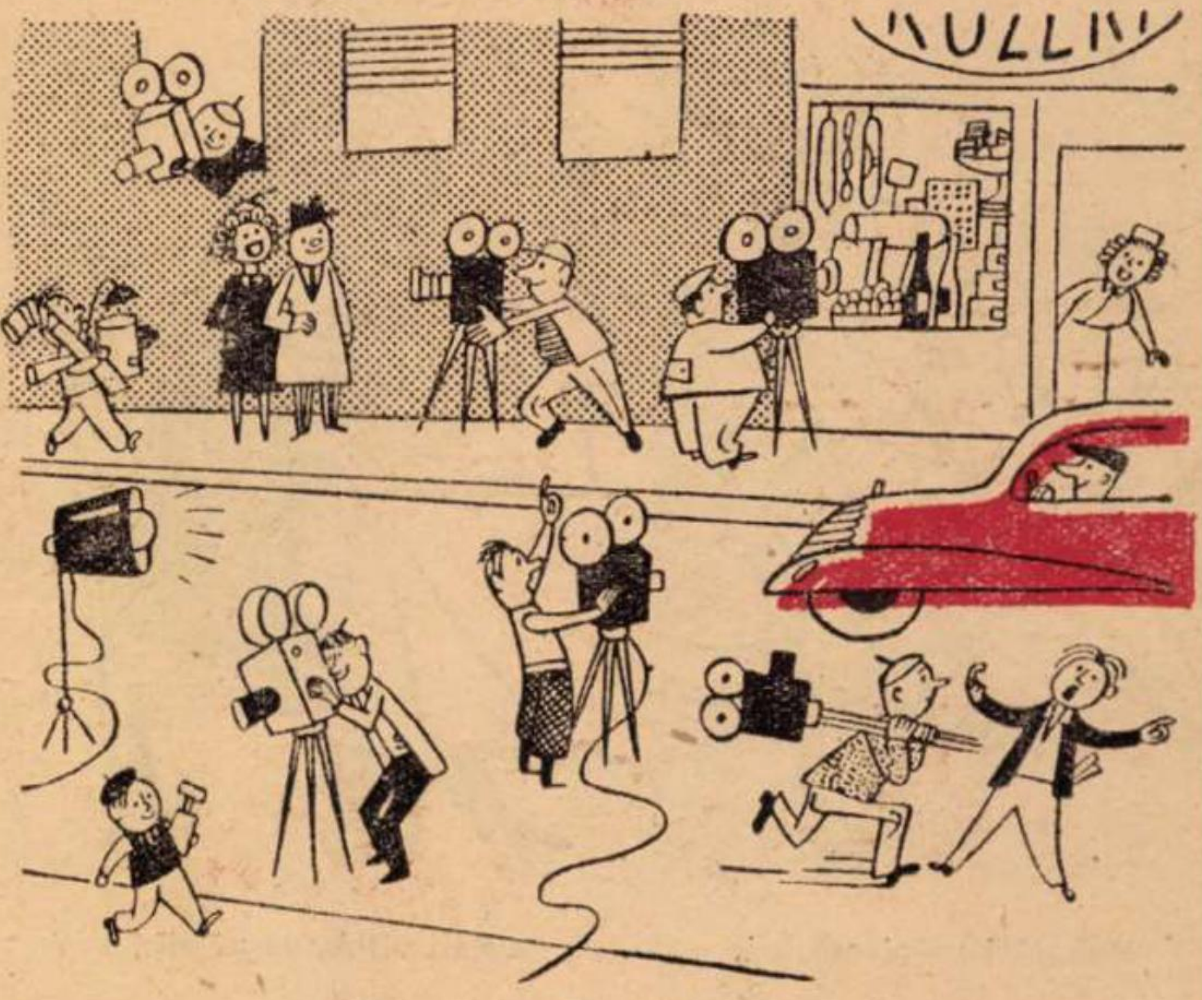
Mindezek után nyugodt lélekkel állíthatjuk: fogalmunk sincs a televízió technikai részéről.

Mint közönség, csöndben és — nem szégyeljük bevallani — kissé megilletődve ültünk a készülék előtt, amelynek ernyőjén svéd futóvilágbajnokság, ökölvívómérkőzés, jégkorong-csata, lóverseny zajlott le. Képzeljük el, otthon, kényelmesen nézzük végig a filmet és nem kell tartani attól, hogy — például — leül elénk a világ legmagasabb embere és eltakarja a vásznat.

Persze, a televízió ma még alig-alig rőfnyi. Az Orionban Kőrös igazgató, Lederer Sándor főosztályvezető és a többi lelkes televíziós-apostol irányításával születnek a modern készülékek, de a televíziós kísérleti adó egyelőre csak 100 watt energiával sugároz, ami egy százas égőnek felel meg. A rádió lakihegyi adója 135 ezer wattal sugároz, ez megfelel egy kisebb város, mondjuk, Mezőtúr villanyenergiájának. Tehát még nagy a különbség a rádió és kis testvére, a televízió között, de már készül az ezerwattos televíziós adó és biztosak vagyunk benne, nem telik el néhány esztendő és a humoristák éppen olyan szakavatott tollal fogják kipellengérezni a televízió gyenge pontjait, mint most — mondjuk — a Petőfi-rádió gyakran „hallhatatlan" műsorát.

Perspektíva

A filmhíradó eddig kéthetenként adott negyedórás műsort. A televíziónak naponta néhány órás műsorra van szüksége. Ez csak úgy lehetséges, ha:

Egy pesti lakásban

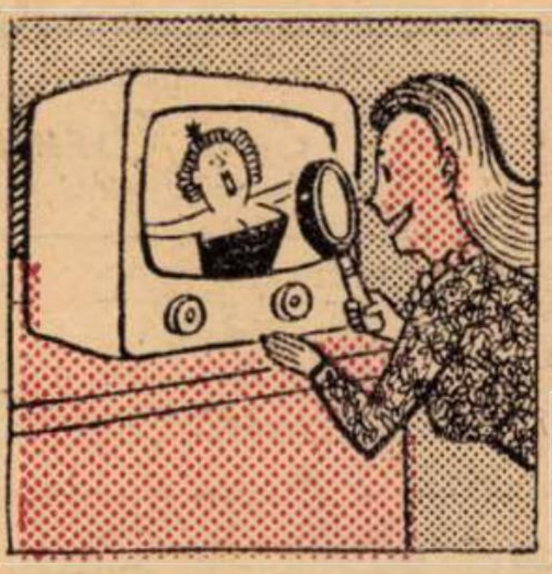
— Hát te mit csinálsz?
— Eredeti helyszíni felvételeket készítek otthon a kékestetői síversenyről.

Szemorvosnál

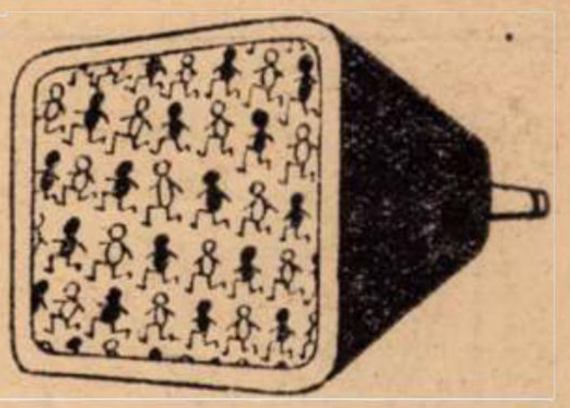
— Nem látom otthon tisztán a képet... Próbáljuk ki, milyen szemüveget hordjak...

Kíváncsi néző

— Most legalább meglátom, hogy az életben is olyan fiatal-e, mint a színpadon.

Íme, a készülék lelke

Ez az úgynevezett képcső. Ebben az elektronok villámgyorsan a nekik kijelölt helyre sietnek és megjelenik a kép. Képünk az elektronokat mutatja, amint éppen keresik a helyüket.

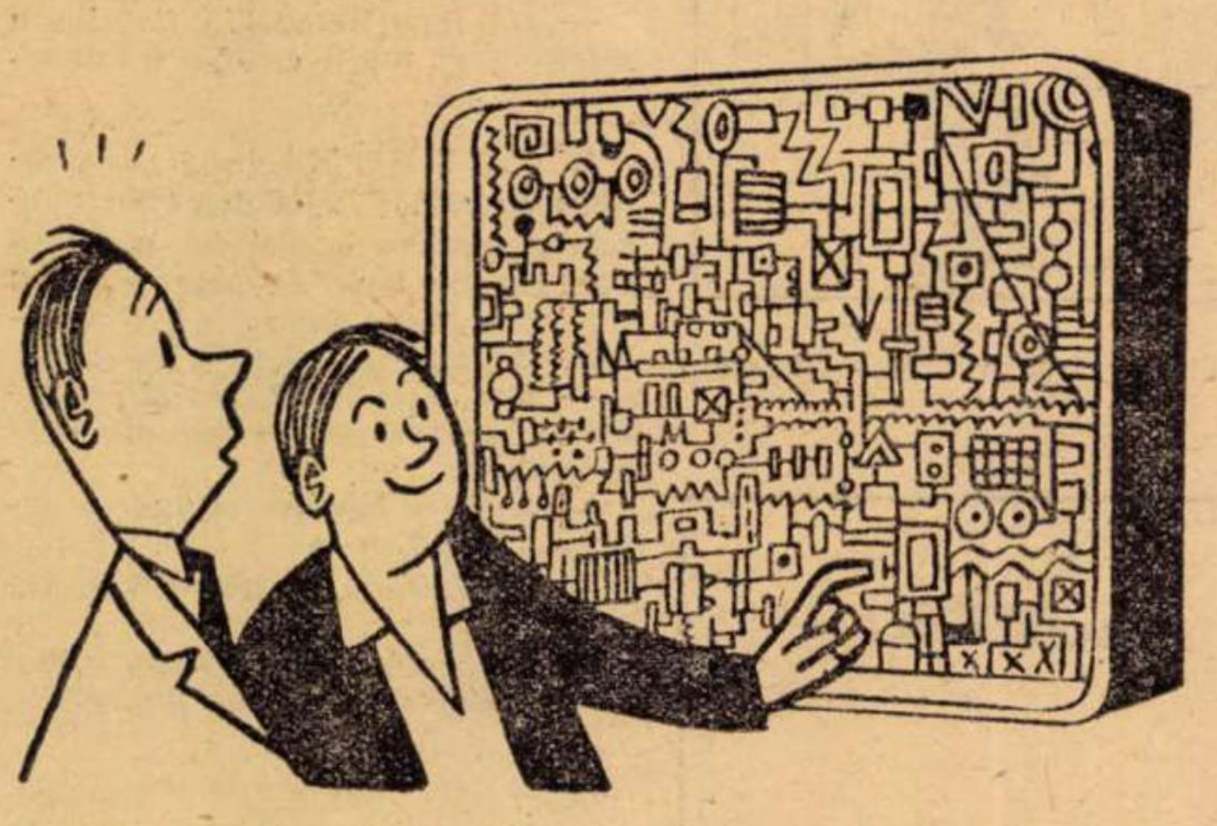
A képhullámok csak egyenes vonalban terjednek

Magyarázták nekünk, hogy ha hegy áll a képhullámok útjába, akkor megtörik a hullám és a képet nem lehet fogni a vevőkészüléken.

Eztet a hegyet a zsebkendőmnek a négy sarkával is elvinném...

Egy televíziós készülék előtt

Technikai szakember: Kezdetben nagyon komplikált volt a készülék belseje, de sikerült ennyire leegyszerűsítenünk...

Vízállásjelentés

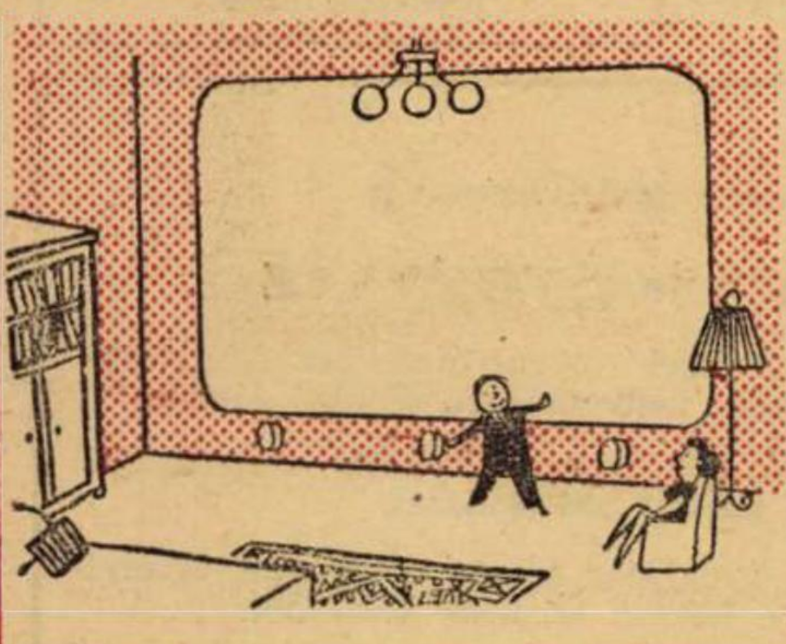

— Amint látják, apad...

Ha unalmas a műsor...

Egyre növekszik a képmező

Rajzolónk merész elképzelése: egész estét betöltő műsorhoz egész falat betöltő készülék.

Hibák azért még akadnak

A rádió csecsemőkorában sipolt, zörgött, kihagyott a hang. Ugyanez a televízióban a képnél mutatkozik meg, ha rosszul állítják be a képet. Valahogy így:

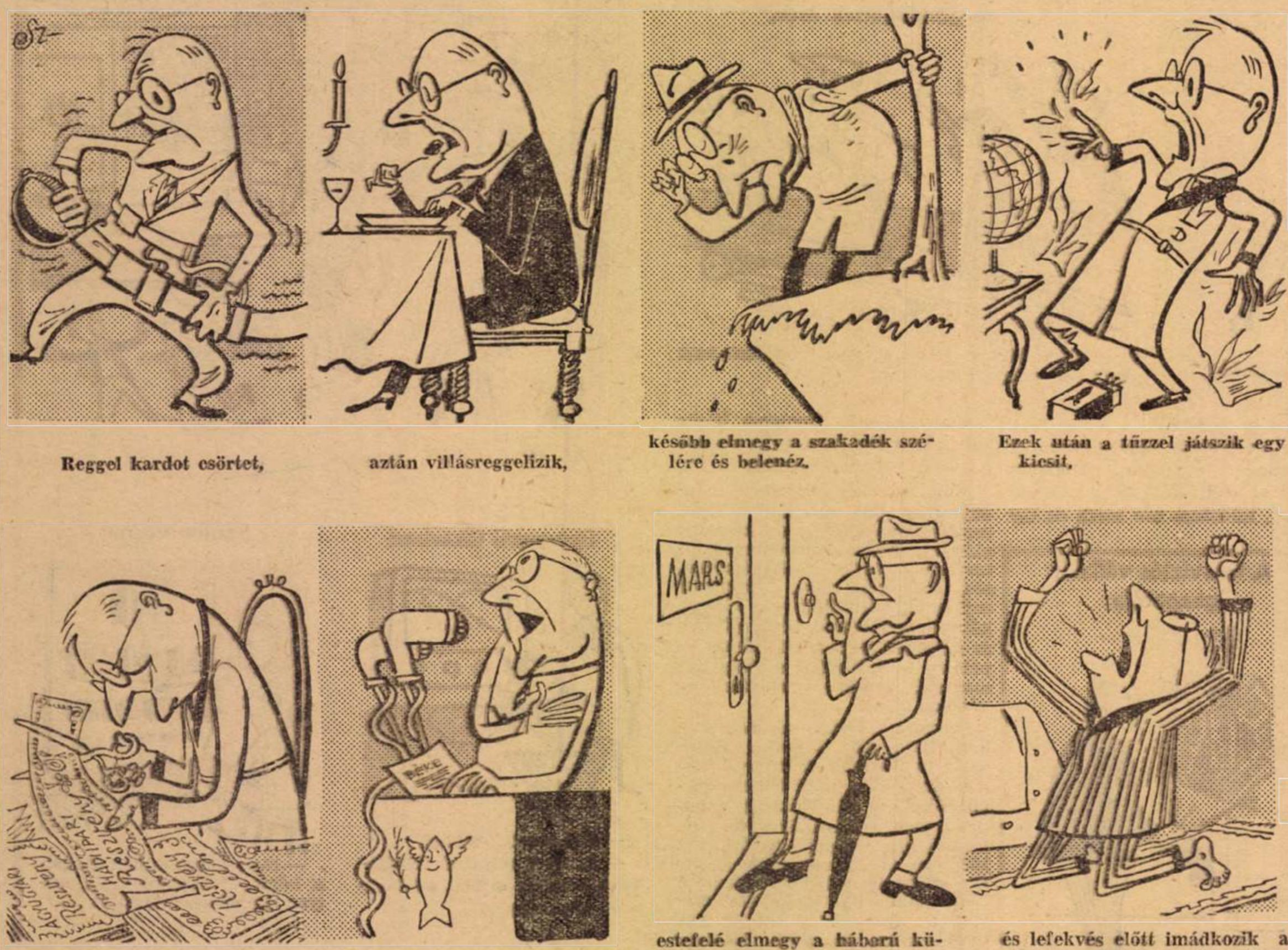

Az amerikai televízió műsorából

Az egyik televíziós adásban Piroska és a farkas meséjét közvetítették. A következő váratlan fordulattal ért véget a mese:

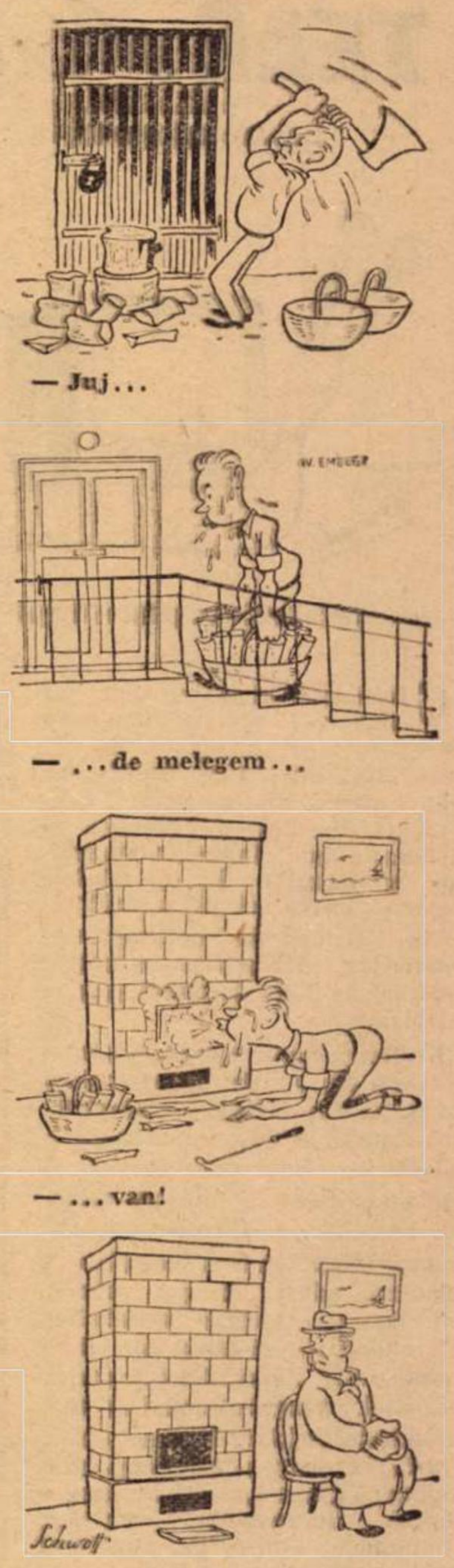
Dulles egy napja

Reggel kardot csörtet, aztán villásreggelizik, később elmegy a szakadék szélére és belenéz. Ezek után a tűzzel játszik egy kicsit,

majd kuponokat vagdos. Délután békebeszédet mond, estefelé elmegy a háború küszöbére és lefekvés előtt imádkozik a népi demokráciák „függetlenségéért".

Drámá négy képben

— Juj...

— ...de melegem...

— ...van!

—„. . . . . . ."

IDEGES KARTÁRS

Egyetlenegy hibája van
És oly kis szám az egy,
Egy hiba, vagy egy hiba sem,
Az szinte egyremegy.
A derék kartárs ugyanis
Egy kevéssé heves,
Létra nélkül a falramász,
Ha hideg a leves.

Ha nem megfelelő az ing,
Mit odaad a nej,
Sisteregve fut mérge ki,
Mint lábosból a tej.
Toporzékolva dobrokol,
Mint szilaj csataló,
S az asztal szerencséje az,
Hogy tölgyfából való.

És zúgva, bőgve nyargalász,
Mind áradó Duna,
Fékezhetetlen, iszonyú
Temperamentuma.
Bömböl és fejét leszegi,
Mint fujtató bika:
„Oly pofont kapsz, hogy leesel
A székről Lajcsika!"

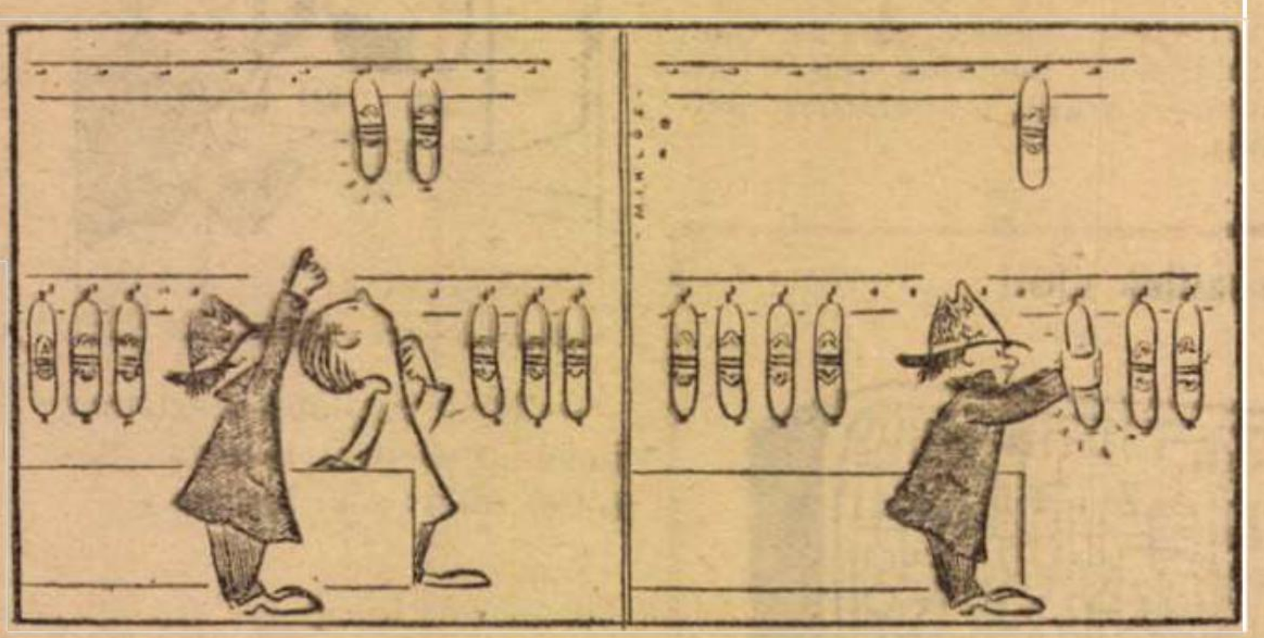
S ha nincsen megvetve az ágy
Kilencre, idején,
Felüvölt: „Nem bírom tovább
Ezt idegekkel én!"
S hozzáteszi, ha fia az
Ajtót nem teszi be:
„Menten kettéhasítalak
Te büdös Petike!"

Nála voltam ma, együtt ült
Az egész nagy család,
És én, ahogyan az dukál,
Megkérdeztem fiát:
„Mi szeretnél lenni fiam?
Tűzoltó, vagy talán
Pilóta, mozdonyvezető,
Vagy hajóskapitány?"

Lajcsika elábrándozott
És azt felelte ő:
„Én, bácsi kérem, semmi más
Csak osztályvezető!
Hogy mért épp osztályvezető?
Ez cseppet se csuda:
Azzal sohase ideges
Az édes apuka..."

Miklós deák

Egy Csemege-boltban

Ugyanaz a vevő, ugyanaz a szalámi, csak a bolt — közben önkiszolgáló lett.

Mint az ábra mutatja

— Milyen a bor, öregem?
— Gyenge!...

A HUMOR könyvéből

SARAH BERNHARDT francia tragikáról már pályája elején nagy véleménnyel volt a kritika. Csupán egyetlen kritikus akadt, aki mégis talált benne valami hibát, azt, hogy nem elég fiatalos a játéka. A művésznő azonban szellemesen vágott vissza:

— Ha még nem elég fiatalos a játékom, ez majd megjön a korral.

★

WALT WHITMAN, az első modern amerikai költő összejött egyszer egy fukar bankárral, aki arra volt büszke, hogy üvegszeme olyan tökéletes, hogy képtelenség megkülönböztetni a másik félszemétől.

— Nos, találja el, melyik szemem van üvegből — mondta neki a bankár.

— Nem is kérdés! A bal — felelte a költő.

— Csodálatos. Miből állapította meg?

— Feltűnt nekem, hogy a bal szeméből mennyi jóság sugárzik.

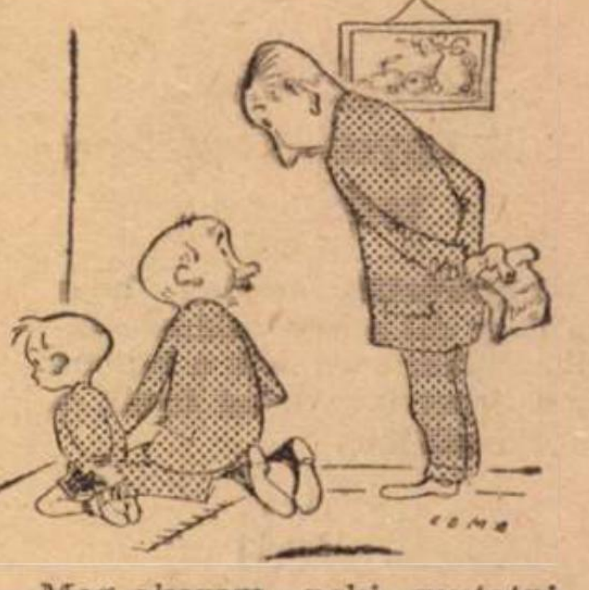
★

KATONA JÓZSEFET kecskeméti alügyész korában az egyik városi tanácsos kalábriász partira hívta meg a Sasba. Egész délután játszottak s a szerencse Katona József mellé szegődött. Játék közben meg is jegyezte a nagyhatalmú tanácsos úr:

— No, te Jóska, nagy disznóval játszol!

— De csak ma délután, tanácsos uram — válaszolta szerényen Katona József.

Pedagógia

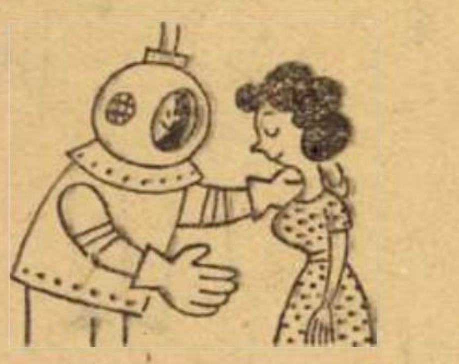

— Meg akarom neki mutatni, hogy nekem épp úgy fáj, ha megbüntetem, mint neki.

Kulturfront

A csodálatos búvár

Egy dunai búvárról írok novellát. A búvárnak szép fizetése volt és gyönyörűen berendezett lakása a Klauzál téren. Talán már előléptették volna mélytengeri búvárnak, ha nem ismerkedik meg egy volt fregattkapitány özvegyével, aki őt a lejtőre vitte.

Ez is lesz a novella címe: „A lejtő". Lejtő, amin nem lehet megállni. Különösen a búvárnak, akit húz lefelé az ólomcipő és a fregattos özvegy. Érthető ezekután, ha a búvár elzüllik, minden pénzét a nőre költi, zúgügyvédnél eladja potomáron főbérleti lakását. Amikor pedig nagyon megszorul, hajóroncsokat lop, azt jó áron értékesíti, hogy fényűző életmódját folytathassa. Hiába pofozza meg őt az ÜB-elnök, hiába rúg tatjába a vállalatvezető, hősünk tovább züllik. Búvárruhában jár randevúra, hogy imponáljon a nőnek és jogtalanul magáncélra használja a vállalat szivattyúját. Emiatt kirúgják állásából . . .

★

Hogy mi bátorított a szokatlan téma megírására? Elolvastam Moldova György „Elátkozott úton" című írását a „Csillag" decemberi számában. Ennek az elbeszélésnek rövid tartalma a következő:

Urbán Ferenc szegényparaszti családból származó tisztiiskolás, beleszeret egy bizonyos Katikába, egy kulák lányába. Emiatt összeütközésbe kerül családjával, barátaival és jövendő tiszti hivatásával. Otthagyja a tisztiiskolát, feleségül veszi Kulák Katit és mert valamiből meg is kell élniök, bányába megy dolgozni. Munkásszálláson lakik, minden pénzét hazaküldi feleségének, de az mégis megszökik volt udvarlójával.

Urbán Feri ettől úgy búnak ereszkedik, hogy kefekötő módjára inni kezd. Egy ilyen borközi állapotában megered a nyelve és barátjának elmeséli élete tragédiáját.

Igy tudja meg az olvasó, hogy Feri nem volt mindig bányász, hanem tisztiiskolába járt Hospodár százados „keze alá". Ugy szerette Ferit ez a Hospodár, mint a tulajdon gyermekét. Hogy ezt a nagy szeretetet az író illusztrálja, a következőket adja ennek a szerencsétlen Feri gyereknek a szájába:

— Akkor nem számított semmit, ha a ruha bepiszkolódott. Odamentem Hospodárhoz, mondom neki:

— Százados elvtárs, jelentem, baj van az „angyalkardigánnal".

Csak mosolyog a bajusza alatt.

— Hogy verje össze az első szél az apró bokáidat! — így Hospodár és már írta is az új kiutalást.

Ugy bizony. Mert ebben az író által elképzelt hadseregben úgy osztogatják a Hospodár-féle jó kapitányok ezt a bizonyos angyalkardigánt, mint püspök az áldást.

A továbbiakban kiderül az, hogy jó dolog tisztiiskolásnak lenni ebben a különös hadseregben, mert a tiszt-növendéknek egyéb dolga sincs, mint szoknya után szaladgálni. Hospodár kapitánynak pedig

csak az a feladata, hogy Urbán Feri szívebánatát tapogassa.

Amikor Feri beleszédült Katikába és ettől a szerelemtől géppisztolya bepiszkolódik (mert mi más is lenne a jellemző a búnak ereszkedett katonára mint az, hogy nem tisztítja fegyverét?), a százados ezt rögtön észreveszi és kérdőre vonja Ferit imigyen:

— Mi bajod van, Feri? Mondd meg, mert úgy felrúglak, mint tyúk a töreket! Szerelmes vagy?

És Feri rögtön megérti a szép szót, bevallja, hogy igen. Hospodár pedig ahelyett, hogy becsukná a piszkos fegyverért Ferit, eltávozásra engedi.

Aztán jön a konfliktus.

Nagy Imre arról beszél a rádióban, hogy a kulákot nem kell olyan szigorúan venni, aminek Feri nagyon megörül. De búsul azon, hogy Kulák Katitól nem kap levelet. Végre érkezik egy levél, melyből megtudja, hogy baj van, a lányt el akarják szakítani tőle.

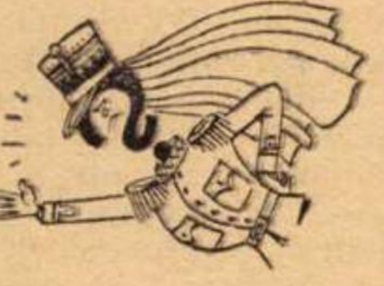
Feri újabb eltávozást kap. Miközben hazakészülődik, a raktárostól kér 6—8 töltényt a pisztolyába. Az otthoni rendteremtéshez kellenek azok. Mikor hazaér és megtudja, hogy a lány apja meggondolta a dolgot, összeszólalkoznak, orrbaveri az öreget, majd elmegy a kocsmába, leissza magát a sárgaföldig, és hogy a legények meg ne verjék, pisztollyal nagyokat durrant a levegőbe.

Miért ne? Abban a hadseregben, ahol úgy osztogatják a lőszert, mint óvodásoknak a promenclicukrot, nem kell takarékoskodni a golyóval. Persze, én az író helyett inkább tengeralattjáróra ültetném hősömet és torpedóval lövetném a söntéspultot. De mindegy. Ha az író ilyen szerény és a „Csillag" is megelégszik egy ilyen szegényes megoldással, akkor nekem is jó.

De nézzük csak tovább. Amikor Hospodár százados megtudja, hogy Feri kuláklánynak udvarol, kétszer szájonvágja beosztottját. Persze, az író gondoskodik arról, hogy rögtön kiderüljön: mindezt csupán szeretetből teszi. Erre bizonyíték, hogy utána rögtön Feri nyakába borul, kétszer megcsókolja, elintézi, hogy elhagyhassa a tisztiiskolát és emlékül Ferinek ajándékozza öngyújtóját . . .

Tovább nem is folytatom. Nem mondom el azt, hogy hogyan lesz felesége Urbán Ferinek Kulák Kati, és végül hogyan szökik meg az asszony a volt udvarlójával. Ehelyett inkább megkérdezem az elbeszélés írójától és a „Csillag" szerkesztőségétől a következőket:

Hol játszódik le ez a történet és mikor? A ponyvaregényekből ismert ide-

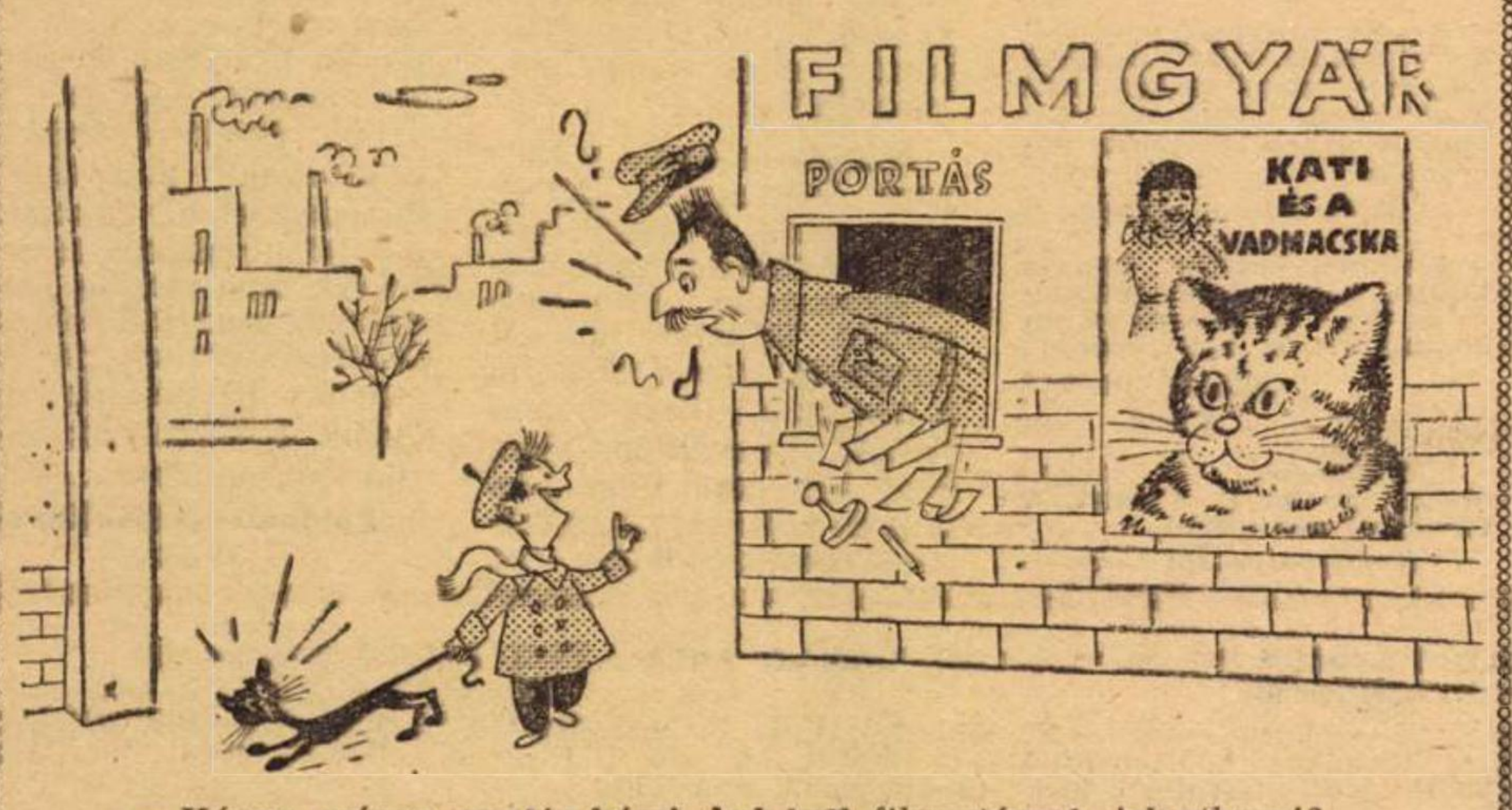
genlégió melyik diviziójának tisztje Hospodár kapitány? Melyik hadseregnek tisztiiskolása Urbán Feri? Mit akart mondani az író?

★

Ezekután a biztos siker tudatában fogok a búvártéma megírásához. Pontosan úgy ismerem a búvárok életét, mint Moldova György a katonákét — vagyis: sehogy. Ebből arra következtetek, hogy az én novellámat is közli a „Csillag".

Budai Tibor

Egy filmsiker hatása

— Kérem szépen, portás bácsi, hol kell filmsztárnak jelentkezni?

KÉPES hozzászólás

Azok után, hogy a Mezőgazdasági Könyvkiadó kiadta a

című szakkönyvet, izgatottan várjuk az alábbi művek megjelenését:

ÉLVEBONCOLÁS

(Előzmény:

Az író odaadta vadonatúj regényének kéziratát egyik barátjának. Két nap múlva újra találkoznak egymással.)

Író: Szervusz.

Barát: Szervusz.

Író (magában): Éppenséggel a nyakamba is borulhatott volna, ha már nem rázza nyomorékká a kezemet a gratuláció hevében. Élvégre nem mindenkinek adnak oda elolvasásra remekműveket kéziratban. De mértéktartók vagyunk, a keservit! *(Fennhangon.)* Mi újság?

Barát: Nincs semmi. Ja? Tudod, hogy a Sanyi hazajött Szolnokról? Miket mesél! *(Elmondja, hogy Sanyi miket mesél.)*

Író (magában): Biztosan elfogódott a szerencsétlen, nem tudja, hogyan kezdjen hozzá. Most összehord tücsköt-bogarat, hogy erőt gyűjtsön. *(Fennhangon.)* Hogy vagy?

Barát: Szo-szo! Csak úgy egyformán. Ez a nedves idő eléggé megnyomorítja az izületeimet. Ez azóta van, hogy . . . *(Elmondja, hogy ez mióta van.)*

Író (magában): Mikor akar ez a tökfejű rátérni a lényegre? Mit gondol, érdekelnek engem a rozzant izületei? Odaadom neki életem nagy művét, kiszolgáltatom magamat neki, s egy árva kukkot sem szól róla. *(Fennhangon.)* Mit csinálsz mindig?

Barát: Csak úgy csendesen vagyegatok, vagyogatok. Bezzeg valaha másként volt. *(Elmondja, hogy volt valaha.)*

Író (magában): Ez már azért szemtelenség. Ez vagy ugrat engem, vagy akkora ökör, amilyen még nem volt. *(Fennhangon.)* Mit csináltál tegnap délután?

Barát: Tegnap délután? *(Gondolkozik.)* Semmit, öregem, semmit. Pedig mennyi dolgom lett volna! *(Elmondja, hogy mennyi dolga lett volna.)*

Író (magában): Az a baj, hogy nem járok revolverrel a zsebemben. Az ilyen orvtámadások ellen jogos az önvédelem. A családja kapna utána nyugdíjat. *(Fennhangon.)* Nem csináltál semmit egész délután?

Barát: Unatkoztam. Gondolkoztam mindenfélén. *(Elmondja, hogy mi mindenfélén gondolkozott.)*

Író (magában): Unatkozott a drága! Gondolkozott mindenfélén. Mit tegyek? Alázzam meg magamat? Vesszen az emberi méltóságom? Kérdezzem meg tőle, hogy elolvasta-e a kéziratomat, és ha igen, hogy tetszett neki? Ez elviselhetetlen lenne. De mikor hozza már elő a nyomorult? *(Fennhangon.)* Nem te kerestél engem reggel?

Barát (csodálkozva): Én? Miért kerestelek volna?

Író (magában): Te Káin, te Néró, te Al Capone! *(Fennhangon.)* Gondoltam, talán akarsz valamit mondani nekem.

Barát: Neked? Ugyan mit? *(Gondolkozik.)* Lehet, de teljesen kiment a fejemből. Szédülök mostanában. Olyan makacs náthám van . . . *(Elmondja, hogy milyen makacs náthája van.)*

Író (magában): Segítség! Tegyem le a fegyvert? Ismerjem be, hogy vereséget szenvedtem? Kérjek békét, azaz véleményt a művemről? Én szóljak neki? Soha! Inkább süllyedjek el! *(Fennhangon.)* Mondd, nem olvastad el a regényemet?

Barát: Dehogynem. Szóval lehet, hogy homloküreggyulladás fejlődik ki belőle. Olyan kellemetlen, hogy nem lehet elmondani. *(Elmondja.)*

Író (magában): Most már mindegy. A lejtőn nem lehet megállni. *(Fennhangon.)* És hogy tetszett a regényem?

Barát: Nem is rossz. Szóval mondom, van, aki meleget ajánl rá, van, aki hideget, van, aki aszpirint, van, aki ultraszeptilt. Egészen megbolondítják az embert. Tudod, van az a vicc . . . *(Elmondaná, de már nem tudja, mert . . .)*

Író (nekiugrik).

Feleki László

ÓRIÁSI SZENVEDÉLY AZ ISKOLÁKBAN; A SZTÁRKÉPGYŰJTÉS

— Na, apafej, mit szólsz! Eredeti dedikáció!

Le a bürokráciával!

Tessék mondani, milyen a kávé?

Ez a kérdés mostanában nagyon gyakran elhangzik a La Pavoni-gépek előtt. A kávéfőzőnő legtöbbször így válaszol:

— Nem tudom. Én nem iszom feketét.

Ez a válasz nem elégíti ki a kíváncsiskodót. Megkérdi a mellette álló vendéget, aki a szimplát szürcsöli:

— Bocsánat, milyen a kávé?

— Mellékíze van — hangzik a válasz.

Mi a magyarázata a kérdezősködésnek?

Az, hogy egy-két hete a legtöbb budapesti kávézóban rossz minőségű kávét csepegtetnek a gépekből. Ok: akárcsak másfél évvel ezelőtt, ismét gyenge minőségű kávé került forgalomba.

Miért?

A Belkereskedelmi Minisztérium Közétkeztetési Főosztálya szerint a külkereskedelmi szerv másfél vagon rossz minőségű kávét vásárolt.

— Ezt a minőséget a MONIMPEX nem mutatta be nekünk — mondja az osztály kávé-előadója.

Ejnye, ejnye, MONIMPEX! Szabad ilyet csinálni? Miért nem mutattátok be a kávémintát a Közétkeztetésinek? Hiszen, ha bemutattátok volna, akkor a Közétkeztetési nyomban megállapította volna, hogy a kávé úgynevezett mocsári termés és kellemetlen mellékíze van.

A MONIMPEX csodálkozva hallgatja a vádat.

— Mi tételenként bemutattuk a mintát, amelyeket elfogadtak. Az erre vonatkozó jegyzőkönyvek birtokunkban vannak. Ami pedig a kávét illeti, az valóban gyenge minőségű. Belga Kongóban termett. A neve „ROBUSTA". A magyar kávéfogyasztók a brazil kávét szeretik, de azt csak ritkán lehet Európában beszerezni. Hiba volt, hogy későn kaptuk a megrendelést. Akkor, amikor már alig volt kávé a pesti raktárakban. Ezért gyorsan kellett vásárolni.

A MONIMPEX ezután megmagyarázta, hogy mi az az elhajózó és mi az a „greifbar" kávé. Tovább adjuk a magyarázatot. Tehát: elhajózó kávé az, amelyet a termelőhelyen vásárolnak. Ott persze csak jó minőségre van vevő. Ez az áru leggyorsabban tíz hét alatt érkezik Budapestre. Ennyi ideig nem mindig lehet várni, mert nem mondhatják az eszpresszó vendégeinek, hogy: „Tessék egy kicsit várni, a kávé már az Atlanti-óceán közepén úszik a kikötő felé." Tehát „greifbar" kávét kellett venni. Így nevezik azt a minőséget, amelyet európai kikötőben is lehet kapni. Ilyen „greifbar" kávé pedig csak ROBUSTA volt. A probléma ez volt: venni, vagy nem venni...

Venni — hangzott az utasítás. És vettünk — mondja a MONIMPEX. — De nagy baj nincs, mert ha ezt a kávét jobban megpörkölik, nem 15—16, hanem 18 százalékra, akkor nem érezni annyira a mellékízt. Azonkívül keverni fogják, mert a keverő kávét tartalmazó hajó már útban van. De a hajó még nem ért Amszterdamba, ezért körülbelül csak egy hét múlva keverhetnek.

Végezetül egy MONIMPEX-tanács:

Az eszpresszók pörköljék át a kávét. Az utánpörkölés használ. És kevés zaccot tegyenek a gépbe, mert a rosszul pörkölt kávé zacca a gyenge kávét még jobban elrontja.

És még egy tanács:

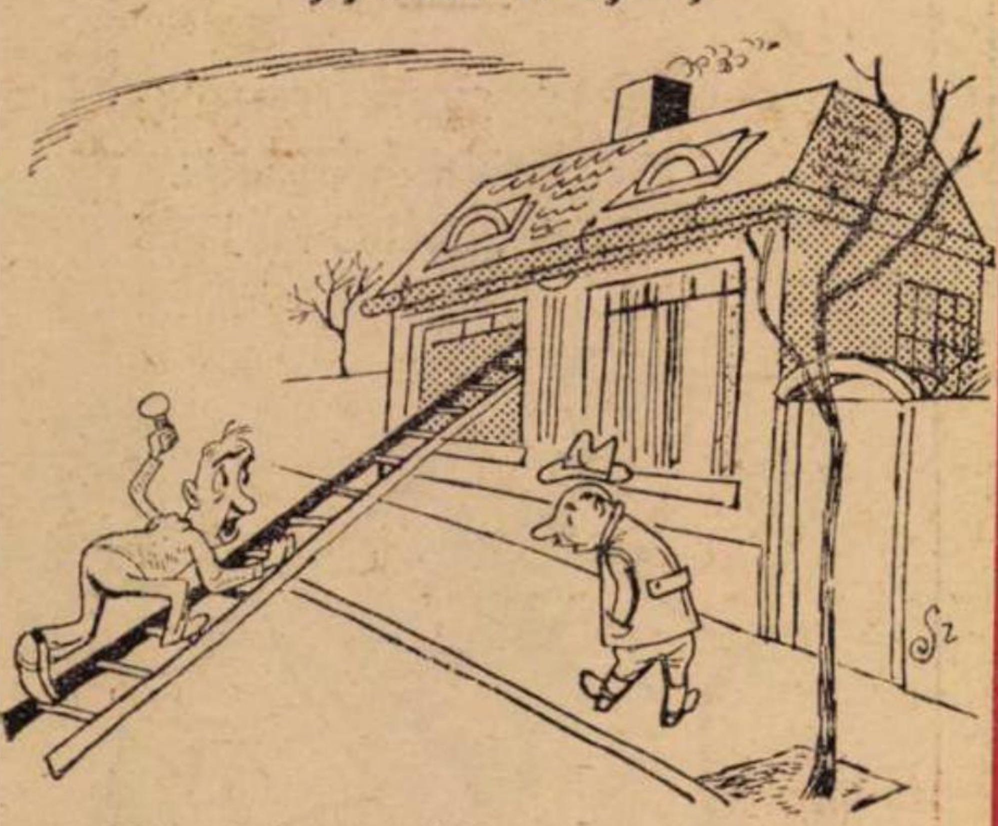
Keressünk olyan eszpresszót, ahol még nincs Belga-Kongó-kávé vagy olyat, ahol utánpörkölik és kevés zaccot adagolnak hozzá.

Végső tanács azoknak, akik a kávévásárlást intézik:

Rendeljék meg idejében!

Palásti László

Gyártás és igény

— Mit csinál szomszéd?

— Villanykörtét akarok becsavarni a csillárba és csak nyolcméteres létrát kaptam!

Mindenki jól járna, mégsem intézkednek!

Van a Hegedűs Gyula utcában, annak is 14. számú házában egy raktárhelyiség, amelyet irodának használnak. Ez egészségtelen... Ugyanabban a házban van egy gyümölcs- és zöldségüzlet. Ezt az üzlethelyiséget szeretné vállalatunk irodának berendezni. A boltost pár házzal arrébb a jelenleginél jobb saroküzlethelyiséggel kárpótolnánk és a költözködés költségeit is vállalnánk. A fentiekből kitűnik, hogy dolgozóinkon kívül a boltos is jól járna. De jól járna az a család is, amely jelenleg a saroküzletben lakik. Ugyanis szoba-konyhás önálló lakást biztosítottunk részükre. Jól járna a Hegedűs Gyula utca is, mert eggyel kevesebb lakássá átalakított üzlethelyiség csúfítaná el.

Meglepetésünkre a zöldségkereskedő megfellebbezte

a XIII. kerületi Közületeket Elhelyező Csoport határozatát.

A fellebbezési fórum megállapította, hogy vállalatunk kérése jogosult, a XIII. kerületi KECS helyesen ítélt, de mivel lakásügy is szerepel az ügyben, a Város- és Községgazdálkodási Minisztérium elé tartozik a csere.

Az akták odavándoroltak, onnan visszaküldték a tanácshoz, ahol november 30-tól január 9-ig pihentek. Mi azonban nem pihentünk, állandóan sürgettük az akta elintézését, amely most újra a minisztériumban van. Arra kérünk Ludas, kapd el röptében az ide-oda utazó aktát és sürgesd elintézését.

Lugosi Béla ig.
Nyomtatványellátó V.

Műemlék

— Anyuka, fázom! Csukd be az ablakot!

— Nem lehet, kislányom, még nincs ablakunk!

— Miért nincs?

— Mert műemléknek nyilvánították a házunkat és most javítják.

Ez a beszélgetés egy zimankós téli délután hangzott el a VIII. kerületi Rökk Szilárd utca 21. számú ház egyik lakásában.

A házat 1955-ben műemlékké nyilvánították, a lakásokat felmérték és megígérték a lakóknak, hogy rövid időn belül mindent rendbehoznak.

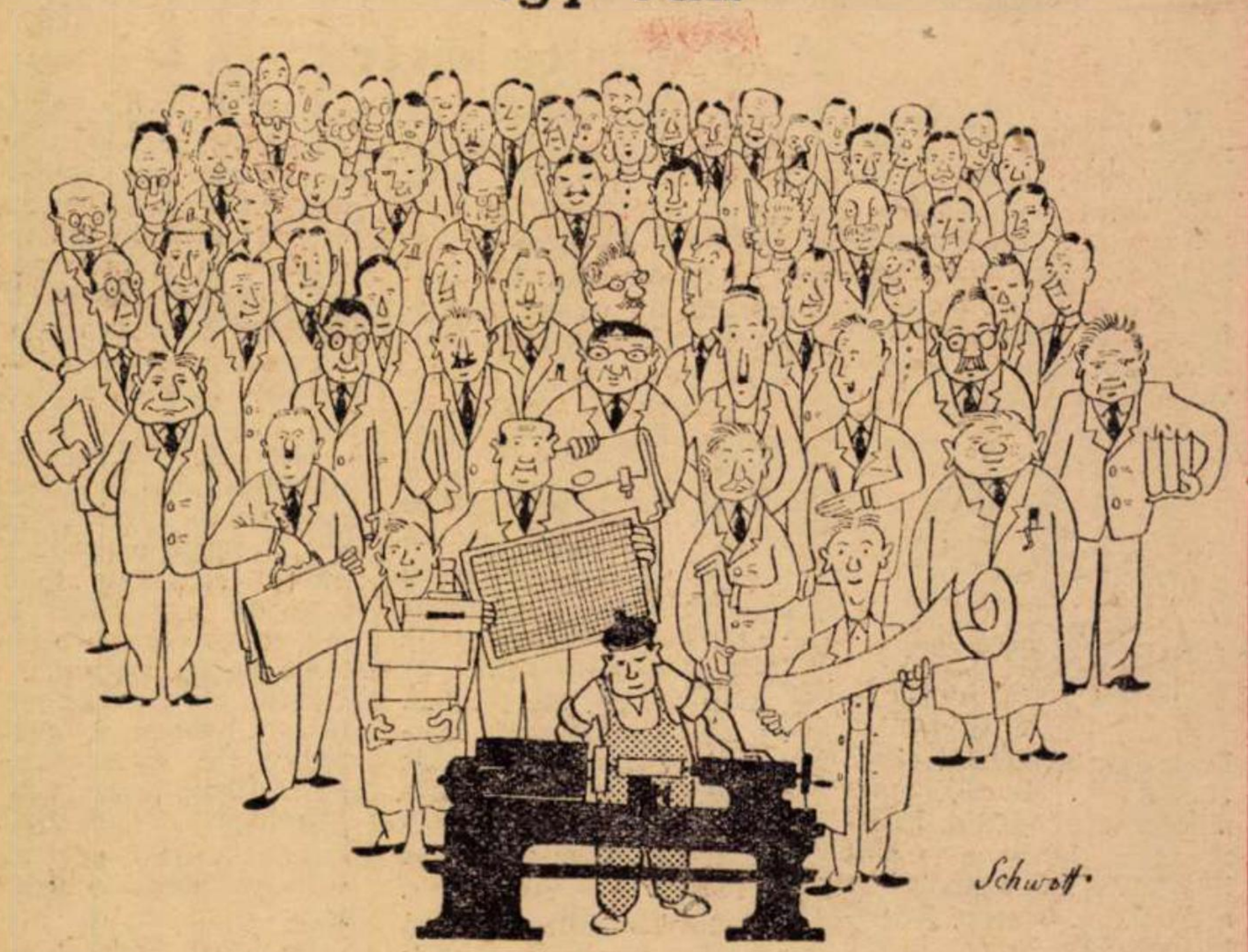
Ekkor kezdetét vette a tatarozás. Az első lépés az volt, hogy kikapcsolták a gázt, majd a villanyt. (Hónapokra!) A lakók — bízva az építészek szavában — türelmesen várakoztak a megadott határidőig, október elejéig. Az új esztendő is beköszöntött, de a tatarozás még mindig nem fejeződött be. Több lakásban ma sincs ajtó, ablak, kályha.

A ház külső részének már műemlék jellege van, aminek nagyon örülünk, de mennyivel nagyobb lenne örömünk, ha ajtónk és ablakunk is lenne! A lakásokban a mennyezet még mindig hatalmas gerendákkal van feldúcolva, alig lehet tőlük mozogni. A szél pedig vidáman fütyül be az ablakon.

A műemléknek nyilvánított épületeket rendbe kell hozni. De miért nem gondoskodnak előbb az ajtók, ablakok és kályhák kijavításáról?

(papp)

Sajnos, egyes üzemekben majdnem így van

— Mivel segíthetjük az elvtársat?

Nyulak öröme — vadászok bánata...

Beköszöntött a vadászidény, mi, székesfehérvári vadászok is nekivágtunk a területnek. Szórakozni akarunk, no meg teljesíteni szeretnénk a MAVAD-dal szemben vállalt nyúlbeadási kötelezettségünket.

Ragyogó téli verőfényben kezdődött a vadászat. Jól felszerelten vártuk a vadat. Kezünkben kitűnő puskákat szorongattunk, a puska belseje a Székesfehérvári Vadásztölténygyár patronjait őrizte.

Felbukkant az első nyúl. Legjobb vadásztársunk célbavette, rálőtt, a nyúl kissé megtorpant, aztán riadtan tovafutott. Talán nem találta el — gondoltuk. De aztán közvetlen közelnyire, tíz lépésnyire szemtelenkedett egy nyuszi. Tűz! Porzott a sörét a nyúl bundáján. Megtorpant az állatka a hangos pukkanástól, illendőségből még bukfencezett egyet, aztán eliramodott. Még ma is szaladna, ha az egyik fürge vadászkutya el nem érte volna. Kiderült, hogy telitalálatot kapott, de fel sem vette.

Nézegettük a puskákat, bizony akadt olyan töltény is, amelyből a sörét szépen kifolydogált a puskacső végén.

Mi az oka ennek? Mi az oka, hogy a Székesfehérvári Vadásztölténygyár töltényein röhögnek a nyulak?

Különböző feltevések vannak:

1. A nyulak baráti megállapodást kötöttek a tölténygyárral.

2. A tölténygyár kooperál az Állatvédő Ligával;

3. Ellenzi a MAVAD negyedévi tervét.

Van egy negyedik feltevés is, de erre gondolni sem merünk: selejtes, silány töltények készülnek a székesfehérvári gyárban.

A székesfehérvári vadászok nevében
Sulyok Tibor

Javítás

BORSOS ÁRON

Vállalatunk három darab Orion 313/B. típusú, telepes népradiót javíttatott a kaposvári RÁVEL-nél. Amikor a javítás után megkaptuk a számlát, majd hanyattestünk a

meglepetéstől. A három rádióért 1244 forint 56 fillért kellett fizetnünk.

Mivel az ilyen típusú új rádiónak az ára 380 forint, alaposan ráfizettünk erre a javításra. Ugyanis, ha a rossz rádiókat odaadjuk a gyerekeknek játszani, nemcsak nagy örömet szereztünk volna nekik, de három új rádió vásárlásával megtakaríthattunk volna 104 forint 56 fillért.

Helyes lett volna, ha a kaposvári RÁVEL figyelmeztet bennünket: a rádiókat nem érdemes megjavíttatni és inkább vegyünk helyettük újat. Ha pedig a RÁVEL erre nem hívta fel a figyelmünket, annyit elvárunk, hogy adjon a javításokról, alaposan ellenőrzött utókalkulációt!

Sertéstenyésztő és Hizl. V. üzemi bizottsága,
Böhönye.

Ludas Matyi elintézte

A „Késik a fürdőkád" című közleménnyel kapcsolatban megállapítottam, hogy a megrendelt fürdőkád szállítása a nagykanizsai kirendeltség két dolgozójának hanyagsága miatt húzódott el.

A mulasztást elkövető két dolgozó felelősségrevonása megtörtént.

Ivócs
postafőigazgató

A „Közétkeznék, ha..." című panaszunkat orvosolták. A vacsorát ezentúl este nyolc óráig lehet fogyasztani. A gyors segítséget köszönjük.

Ráth László mérnök

Örömmel közlöm, kedves Ludas, hogy közbenjárásodra a DÁV az áramot a mi lakásunkba is bekapcsolta.

Bocskor Imre
Foktő

Sürgetésükre a tanács megcsináltatta az úttestet. A térdigérő sár eltűnt.

Környe-Ujtelepi lakosok

A boldogi daráló ügye

Boldog községnek már évek óta nincs darálója. A boldogiak így teljesen ki vannak szolgáltatva a különböző maszek zugdarálóknak. A helyi földművesszövetkezet tagsága ezért még 1955 májusában elhatározta, hogy szövetkezeti darálót létesít. A kalapácsos darálót is megvették, csak a villanybekötéssel volt baj.

Amikor ugyanis a Hatvani Vegyesipari KTSZ elkészítette a belső villanyvezetéket és az Észak-Magyarországi Áramszolgáltató Vállalat hatvani kirendeltségének dolgozói a motort be akarták kapcsolni, megállapították, hogy tervezési hiba történt és ezért az egész belső vezetékrendszert az épület másik felére kell átépíteni.

Az Áramszolgáltató Vállalat megígérte: ha elkészül a belső szerelés, rögtön bekapcsolják a villanyt. Amikor az FMSZ ügyvezetője decemberben jelentette, hogy kész a szerelés, az áramszolgáltató közölte, hogy a decemberi tervből kimaradt a daráló bekötése. De sebaj — mondták —, mert jön január és ekkor majd bekapcsolják a villanyt. Januárban az áramszolgáltató bevallotta, hogy a tervek még mindig náluk vannak, nem küldték el a felettes szervnek jóváhagyásra. Kíváncsiak vagyunk, mit fognak februárban mondani...

Földművesszövetkezet
Boldog

LUDAS MATYI. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. **GÁDOR BÉLA** (főszerkesztő), **FÖLDES GYÖRGY** (felelős szerkesztő), **GÁSPÁR ANTAL, TABI LÁSZLÓ** (szerkesztő) **TONCZ TIBOR** (művészeti szerkesztő).

A kiadásért felel a Szabadság Lapkiadóvállalat igazgatója. — Szerk.: VII., Lenin körút 9—11. Tel.: 222—271, 221—283. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. Terjeszti: Budapesten a Főposta Hírlapterjesztő Üzeme, vidéken a helyi hírlapterjesztéssel foglalkozó postahivatalok. Előfizetés: a Posta Központi Hírlap Iroda Vállalatnál Budapest, V., József nádor tér 1. távb.: 180—850. Negyedévi előfizetési díj: 8,40 Ft. Csekkszámlaszám: 5.170

Szikra Lapnyomda, Budapest, VIII., Rökk Szilárd utca 6. — Felelős vezető: Kulcsár Mihály. — **Példányszám: 405 000**